

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 158

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. június 16.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 566/2011/EU rendelete (2011. június 8.) a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, valamint a 692/2008/EK bizottsági rendeletnek a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetősége tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ A Bizottság 567/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. június 14.) egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Porchetta di Ariccia [OFJ]) 25
- ★ A Bizottság 568/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. június 14.) egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Miód drahimski [OFJ]) 27
- A Bizottság 569/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. június 15.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 29
- A Bizottság 570/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. június 15.) a cukorágazat egyes termékeire a 2010/11-es gazdasági évben alkalmazandó, a 867/2010/EU rendelettel rögzített irányadó áraknak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról 31
- A Bizottság 571/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. június 15.) a gabonaágazatban a 2011. június 16-tól alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról 33

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

HATÁROZATOK

2011/341/KKBP:

- ★ A Politikai és Biztonsági Bizottság Atalanta/2/2011 határozata (2011. június 15.) a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelethez (Atalanta) az európai uniós műveleti parancsnok kinevezéséről 36

2011/342/EU:

- ★ Az Európai Központi Bank határozata (2011. május 9.) az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló EKB/2004/3 határozat módosításáról (EKB/2011/6) 37

IV Az EK-Szerződés, az EU-Szerződés és az Euratom-Szerződés alapján 2009. december 1-je előtt elfogadott jogi aktusok

- ★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 341/09/COL határozata (2009. július 23.) a bizonyos szövetkezeteket érintő adókedvezmény tekintetében bejelentett rendszerről (Norvégia) 39

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsírkokholok és keverékeik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. május 10-i 446/2011/EU bizottsági rendelethez (HL L 122., 2011.5.11.) 54

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 566/2011/EU RENDELETE

(2011. június 8.)

a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, valamint a 692/2008/EK bizottsági rendeletnek a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetősége tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tásáról szóló, 2008. július 18-i 692/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ előírja, hogy a Bizottság új vizsgálati eljárást vezessen be a könnyű haszongépjárművek által kibocsátott részecskék tömegének és számának vizsgálatára.

tekintettel a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (4) bekezdésére, 5. cikke (3) bekezdésére és 8. cikkére,

- (3) A gépjárművek és pótkocsijuk világító és fényjelző berendezéseinek felszerelésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/756/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ biztonsági okokból előírja a nappali menetjelző lámpák használatát. A járművek működése közben állandó jelleggel bekapcsolt berendezések hatását megfelelően figyelembe kell venni a mért szennyezőanyag- és szén-dioxid- (CO₂-) kibocsátásokon belül.

tekintettel a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (keretirányelv) ⁽²⁾ és különösen annak 39. cikke (2) bekezdésére,

- (4) A dízel részecskeszűrőket (DFP), a fedélzeti diagnosztika vonatkozó küszöbértékét meghaladó értéktől függetlenül, az illetéktelen beavatkozás és a teljes meghibásodás kockázata miatt ellenőrizni kell.

mivel:

- (1) A 715/2007/EK rendelet közös műszaki előírásokat határoz meg a gépjárművek (járművek) és pótkatrészek típusjóváhagyására kibocsátásuk tekintetében, továbbá szabályokat állapít meg a használatban lévő járművek megfelelőségére, a kibocsátáscsökkentő berendezések élettartamára, a fedélzeti diagnosztikai (OBD-) rendszerekre, az üzemanyag-fogyasztás mérésére, valamint a járműjavítási és -karbantartási információk hozzáférhetőségére.
- (2) A könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és végrehaj-

- (5) Mivel az elektromos áramkörök ellenőrzése állandó jelleggel történik, a fedélzeti diagnosztikai rendszer használat közbeni működési arányára vonatkozó előírásokból a következő jelentésbe nem kell bekerülnie.
- (6) Mivel vezetés közben korlátozott gyakorisággal fordulnak elő olyan helyzetek, amelyek során a nyomásfokozó rendszer ellenőrzése vagy a hidegindítást igénylő ellenőrző funkciók működésbe léphetnek, ezek az ellenőrző funkciók különleges teljesítmény-előírásokat igényelnek.
- (7) Harmonizálásra szorulnak azok a statisztikai feltételek, amelyek bekövetkezése esetén a használat közbeni működési arányra vonatkozó előírásoknak való megfelelés értékelése eleve megtörténik.

⁽¹⁾ HL L 171., 2007.6.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

⁽³⁾ HL L 199., 2008.7.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 262., 1976.9.27., 1. o.

- (8) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek esetén a szelektív redukciós katalizátorrendszer használatkorlátozó rendszere működésbe lép, ha a nitrogén-oxid- (NO_x -) kibocsátások közvetlen ellenőrzése során a szelektív redukciós katalizátorrendszerbe történő szakszerűtlen beavatkozást észlel.
- (9) A használatkorlátozó rendszer működésbe lépésének rögzítését az ezen információk a közlekedésre való alkalmasság műszaki ellenőrzése során történő esetleges jövőbeli felhasználására való tekintettel tisztázni kell.
- (10) A kibocsátáscsökkentő számítógép szakszerűtlen beavatkozás elleni védelme az újítások következtében műszaki továbbfejlesztést igényel.
- (11) Az adatok rögzítése és továbbítása a kötelező fedélzeti diagnosztikai ellenőrzés lényeges részét képezi, amelyről állítólagos hiányosságok miatt nem szabad lemondani, különösen nem szisztematikus módon, amennyiben a gyártó bizonyos szabványokat választ a fedélzeti/külső kommunikációra.
- (12) A járműjavítási és -karbantartási információk piacán a hatékony verseny biztosítása, valamint annak tisztázása érdekében, hogy a vonatkozó információk kiterjednek-e azokra az adatokra, amelyeket a javítókon kívül az egyéb független gazdasági szereplőknek is a rendelkezésére kell bocsátani annak érdekében, hogy a független járműjavító és -karbantartó műhelyek piacának egésze versenyezni tudjon a hivatalos forgalmazókkal, függetlenül attól, hogy a járműgyártó közvetlenül bocsátja-e a hivatalos forgalmazók és a szervizek rendelkezésére az említett információkat, a 715/2007/EK rendelet szerint biztosítandó információk további pontosítást igényelnek.
- (13) Noha az arányosság elvére való tekintettel a járműgyártók nem kényszeríthetők arra, hogy kizárólag a 715/2007/EK rendelet és végrehajtási aktusai alkalmazásában harmadik féltől gyűjtsenek adatokat az egyedi járművek módosításairól, a verseny biztosítása érdekében a járműjavítási és -karbantartási piacon a független gazdasági szereplőknek ugyanúgy meg kell kapniuk a járműalkatrészekre vonatkozó legfrissebb adatokat, mint a hivatalos forgalmazóknak és szervizeknek.
- (14) A munkaegységek fontos műszaki javítási és karbantartási információt jelentenek a független gazdasági szereplők számára. Annak egyértelművé tétele, hogy a 715/2007/EK rendelet 6. cikkének rendelkezései a munkaegységekre is vonatkoznak, várhatóan kereskedelmi biztonságot teremt a piaci szereplők számára.
- (15) Amennyiben a járműgyártók úgy döntenek, hogy a javítási és karbantartási bejegyzéseket a továbbiakban nem kézzelfogható formátumban tartják nyilván – amelyeket a járművek tulajdonosai független szervizek számára is hozzáférhetővé tehetnek annak érdekében, hogy ők is be tudják jegyezni az elvégzett javítási és karbantartási munkát – a járműben, hanem a járműgyártó központi adatbázisában tárolják, ezek a bejegyzések a járművek tulajdonosainak beleegyezésével a független szerviz számára is hozzáférhetőek kell, hogy legyenek annak érdekében, hogy a szerviz továbbra is teljes nyilvántartást vezethessen az elvégzett javítási és karbantartási munkákról, és hogy a járművek tulajdonosainak egyetlen dokumentum alakjában legyen igazolásuk minden ilyen munkáról.
- (16) Az innovatív fejlesztések megengedése és a költségtakarékosság érdekében nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a jármű vezérlőegységének újraprogramozása, valamint a járműgyártók és a független gazdasági szereplők közötti adatsere terén.
- (17) Biztosítani kell, hogy a 715/2007/EK rendelet és a 692/2008/EK rendelet kibocsátásokkal kapcsolatos előírásaival egyenértékű, az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) vonatkozó előírása szerint jóváhagyott azon járműveket, amelyek teljesítik az említett rendeleteknek az információk hozzáférhetőségére vonatkozó előírásait, a 715/2007/EK rendelet szerint, közigazgatási terhek nélkül hagyják jóvá.
- (18) Mivel jelenleg nem létezik egységes strukturált eljárás a járműalkatrészekre vonatkozó adatok járműgyártók és független gazdasági szereplők közötti cseréjére, ezért ennek az adatszerének az alapeleit ki kell dolgozni. Az adatsere szabványos formátumára vonatkozó leendő közös strukturált eljárást az Európai Szabványügyi Bizottságnak (CEN) hivatalosan kell kidolgoznia; a CEN megbízása nem határozza meg előre az említett szabvány részletességét. A CEN által végzett munkának a járműgyártók és a független gazdasági szereplők érdekeit és igényeit egyaránt szolgálnia kell, továbbá a meglévő informatikai infrastruktúra igénybevétele érdekében olyan megoldásokat is meg kell vizsgálnia, mint például a pontosan meghatározott metaadatkészletekkel leírt, nyílt adatformátumok.
- (19) A 715/2007/EK rendeletet és a 692/2008/EK rendeletet következőképpen ennek megfelelően módosítani kell.
- (20) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 715/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk az alábbiak szerint módosul:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett információk tartalmaznak a következőket:

a) egyértelmű jármű-azonosítás;

b) szervizkönyvek, ideértve a javítási és karbantartási bejegyzéseket;

- c) műszaki kézikönyvek;
- d) alkatrészekre és hibaazonosításra vonatkozó információk (például a mérések legkisebb és legmagasabb elméleti értékei);
- e) bekötési vázlatok;
- f) diagnosztikai hibakódok (a gyártóra jellemző kódokat is beleértve);
- g) a járműtípusra vonatkozó szoftverkalibrációs azonosítási szám;
- h) a védett eszközökre és berendezésekre vonatkozó, valamint azok révén szolgáltatott információk;
- i) az adatok rögzítésére vonatkozó információk, valamint a kétirányú felügyeleti és vizsgálati adatok; és
- j) szabványos munkaegységek vagy a javítási és karbantartási feladatok időtartama, ha ezeket akár közvetlenül, akár harmadik félen keresztül a gyártó hivatalos forgalmazói és szervizei rendelkezésére bocsátják.”

b) A szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a járművek javítási és karbantartási bejegyzéseit a járműgyártó központi adatbázisában vagy egy, az ő nevében létrehozott központi adatbázisban tárolják, a 692/2008/EK bizottsági rendelet (*) XIV. mellékletének 2.2. pontja szerint akkreditált és engedélyezett független szervizek számára a hivatalos forgalmazókra vagy szervizekre vonatkozókkal megegyező feltételek mellett térítésmentes hozzáférést kell biztosítani az említett bejegyzésekhez, annak érdekében, hogy információkat vihessenek be az általuk elvégzett javításról és karbantartásról.

(*) HL L 199., 2008.7.28., 1. o.”

2. A 7. cikkben a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A gyártók a járműjavítási és -karbantartási információkat – az olyan tranzakciós szolgáltatásokat is beleértve, mint az újraprogramozás vagy a műszaki segítségnyújtás – óránkénti, napi, havi és éves időtartamra kötelesek hozzáférhetővé tenni, az információk hozzáférési díja a hozzáférés időtartama szerint változik. Az időalapú hozzáférés mellett a gyártók tranzakciónkénti hozzáférést is felkínálhatnak, amely esetében a díjak számlázása tranzakciónként, és nem a hozzáférés időtartama alapján történik. Ha a gyártó mindkét hozzáférési rendszert alkalmazza, a független szervizek választanak az időalapú vagy a tranzakciónkénti hozzáférési rendszer között.”

3. Az I. mellékletben az 1. táblázat 1. és 2. jegyzetét, valamint a 2. táblázat 1., 2. és 5. jegyzetét el kell hagyni.

2. cikk

A 692/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő 33. ponttal egészül ki:

„33. »hidegindítás«: a motor hűtőfolyadékának hőmérséklete (vagy azzal egyenértékű hőmérséklet) a motor indításakor legfeljebb 35 °C, és legfeljebb 7 K-nel magasabb a motor indításakor mérhető környezeti hőmérsékletnél (amennyiben ismert).”

2. A 6. cikk (1) bekezdése a következő negyedik és ötödik albekezdéssel egészül ki:

„A vonatkozó előírások akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a 13. cikkben foglalt előírások teljesülnek;
- b) a járművet a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 06. módosítássorozata, a 101. sz. előírás 01. módosítássorozata és kompressziós gyújtású jármű esetében a 03. módosítássorozattal módosított 24. sz. előírás III. része alapján hagyták jóvá.

A negyedik albekezdésben hivatkozott esetben a 14. cikk rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

3. A 10. cikk (1) bekezdése a következő harmadik és negyedik albekezdéssel egészül ki:

„A vonatkozó előírások akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a 13. cikkben foglalt előírások teljesülnek;
- b) a szennyezéscsökkentő cserekomponenst a 103. sz. ENSZ-EGB előírás alapján hagyták jóvá.

A harmadik albekezdésben hivatkozott esetben a 14. cikk rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

4. A 13. cikk (9) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A rendelet létrehozta a jármű-információkhoz való hozzáférés fórumát (a továbbiakban: fórum).

A fórum mérlegelni fogja, hogy az információkhoz való hozzáférés érinti-e a járműlopások csökkentésében elért haladást, és ajánlásokat készít az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó előírások fejlesztésére. A fórum kiemelt feladata, hogy tanácsot adjon a Bizottságnak egy olyan eljárás bevezetésével kapcsolatban, amely során akkreditált szervezetek független gazdasági szereplőket hagynak jóvá, illetve engedélyezik számukra, hogy hozzáférjenek a járműbiztonsági információkhoz.

A Bizottság dönthet úgy, hogy a fórumon folytatott megbeszéléseket és azok eredményeit bizalmasan kezeli.”

5. Az I., III., IV., VIII., IX., XI., XII., XIV., XVI. és XVIII. melléklet e rendelet I. melléklete szerint módosul.

6. A II. melléklet helyébe az e rendelet II. melléklete szerinti szöveg lép.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A 692/2008/EK rendelet egyes mellékleteinek módosítása

1. Az I. melléklet az alábbiak szerint módosul:

a) A 2.3.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2.3.1. Kibocsátásszabályozó számítógéppel felszerelt járműnek rendelkeznie kell a gyártó által nem engedélyezett módosításokat megakadályozó funkciókkal. A gyártó akkor engedélyezhet módosításokat, ha azok a jármű diagnosztikájához, szervizeléséhez, ellenőrzéséhez, feljavításához vagy javításához szükségesek. Az átprogramozható számítógépes programoknak és működési paramétereknek védetteknek kell lenniük az illetéktelen beavatkozással szemben, és legalább olyan szintű védelmet kell biztosítaniuk, mint a 2001. március 15-i kiadású ISO 15031-7 szabvány (SAE J2186, 1996. október) rendelkezéseinek. Minden kivethető kalibrálási memóriachipet tokozva, leplombált tartóban kell elhelyezni vagy elektronikus algoritmusokkal kell védeni, és biztosítani kell, hogy ezeket csak speciális eszközökkel és különleges eljárásokkal lehessen kicserélni. Csak a kibocsátási kalibrációval vagy a járműlopás elleni védekezéssel közvetlenül kapcsolatos funkciók kaphatnak ilyen védelmet.”

b) Az I.2.4. ábra helyébe a következő ábra lép:

A típusjóváhagyáshoz és kiterjesztésekhez szükséges vizsgálati követelmények alkalmazása

	Szikragyújtású motorral felszerelt járművek, ideértve a hibrid járműveket is								Kompressziós gyújtású motorral felszerelt járművek, ideértve a hibrid járműveket is	
	Egyfajta üzemanyag				Kétfajta üzemanyag ⁽¹⁾			Rugalmas üzemanyag-felhasználás ⁽¹⁾	Rugalmas üzemanyag-felhasználás	Egyfajta üzemanyag
Referencia-üzemanyag	Benzin (E5)	PB-gáz	Földgáz/ biometán	Hidrogén	Benzin (E5)	Benzin (E5)	Benzin (E5)	Benzin (E5)	Dízel (B5)	Dízel (B5)
					PB-gáz	Földgáz/ biometán	Hidrogén	Etanol (E85)	Biodízel	
Gáznemű szennyező anyagok (1. típusú mérés)	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen
Részecskék tömege és száma (1. típusú mérés)	Igen	—	—	Igen	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen
Alapjáratú kibocsátások (2. típusú mérés)	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (mindkét üzemanyag)	—	—
Kibocsátások a forgattyúházból (3. típusú mérés)	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (benzin)	—	—
Párolgási kibocsátások (4. típusú mérés)	Igen	—	—	Igen	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (benzin)	—	—
Tartósság (5. típusú mérés)	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (benzin)	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen
Kibocsátások kis hőmérsékleten (6. típusú mérés)	Igen	—	—	Igen	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (mindkét üzemanyag) ⁽³⁾		
Használatban lévő járművek megfelelősége	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak benzin) ⁽²⁾	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen
Fedélzeti diagnosztika	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen	Igen

	Szikragyújtású motorral felszerelt járművek, ideértve a hibrid járműveket is								Kompressziós gyújtású motorral felszerelt járművek, ideértve a hibrid járműveket is	
	Egyfajta üzemanyag				Kétfajta üzemanyag ⁽¹⁾			Rugalmas üzemanyag-felhasználás ⁽¹⁾	Rugalmas üzemanyag-felhasználás	Egyfajta üzemanyag
CO ₂ -kibocsátás és üzemanyag-fogyasztás	Igen	Igen	Igen		Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak benzin)	Igen (mindkét üzemanyag)	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen
Füst opacitása	—	—	—		—	—	—	—	Igen (csak B5) ⁽²⁾	Igen

⁽¹⁾ Egy kétfajta üzemanyaggal működő jármű és egy rugalmas üzemanyag-felhasználású jármű kombinációja esetén mindkét vizsgálati követelménynek teljesülnie kell.
⁽²⁾ Ez a rendelkezés ideiglenes, a biodízelre és a hidrogénre vonatkozó további követelményekre vonatkozóan a későbbiekben készül javaslat.
⁽³⁾ Benzinnel csak a 715/2007/EK rendelet 10. cikkének (6) bekezdésében megállapított időpontok előtt kell a vizsgálatot elvégezni. Ezen időpontok után a vizsgálatot mindkét üzemanyaggal el kell végezni. A IX. melléklet B. részében meghatározott E75 vizsgálati referencia-üzemanyagot kell alkalmazni.”

- c) A 3. függelékben a 3.4.8. pont helyébe a következő pont lép:

„3.4.8. A jármű hatósugara elektromos hajtás esetén: km (a 101. sz. ENSZ-EGB előírás 9. melléklete szerint)”

- d) A 4. függelék 3.2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„3.2. A 3.1. pontban említett weboldal elérhetőségének feltételei (azaz meddig érhető el az információk, az elérhetőség óránkénti, napi, havi, éves és tranzakciónkénti díja):”

- e) A 6. függelékben szereplő 1. táblázat magyarázata a következővel egészül ki:

„»Euro 5b« kibocsátási előírás = a teljes »Euro 5« kibocsátási előírás, beleértve a részecskékre vonatkozó módosított mérési eljárást, a részecskeszámra vonatkozó előírást és a rugalmas üzemanyag-felhasználású járművek bioüzemanyaggal kis hőmérsékleten végzett kibocsátásméréseit.

»Euro 6b« kibocsátási előírás = a teljes »Euro 6« kibocsátási előírás, beleértve a részecskékre vonatkozó módosított mérési eljárást, a részecskeszámra vonatkozó előírást és a rugalmas üzemanyag-felhasználású járművek bioüzemanyaggal kis hőmérsékleten végzett kibocsátásméréseit.

»Euro 5« OBD előírás = »Euro 5« OBD alapelőírás, kivéve a használat közbeni működési arányt (IUPR), a NO_x-ellenőrzést a benzinüzemű járműveknél és a dízelre vonatkozó szigorított részecskékibocsátási küszöbértékeket.

»Euro 6« OBD előírás = a teljes »Euro 6« OBD előírás.”

2. A III. melléklet a következőképpen módosul:

- a) A 3.1. pont helyébe a következő pont lép:

„3.1. A műszaki előírások megegyeznek a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. mellékletében szereplő előírásokkal, a 3.2–3.12. pontokban felsorolt kivételekkel. A 715/2007/EK rendelet 10. cikke (6) bekezdésének második mondatában megállapított dátumoktól kezdődően a részecskék tömegét és a részecskék számát a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 05. módosítássorozata 07. kiegészítése 4a. mellékletének 6. szakaszában megállapított kibocsátásvizsgálati eljárással kell meghatározni, ugyanezen dokumentum 4.4., illetve 4.5. szakaszában leírt vizsgálati berendezés alkalmazásával.”

- b) A 3.4. pont a következő szöveggel egészül ki:

„Etanol esetében (E75) (C₁ H_{2,61} O_{0,329}) d = 0,886 g/l”;

- c) A 3.8. pontban lévő táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Üzemanyag	X
Benzin (E5)	13,4
Dízel (B5)	13,5
PB-gáz	11,9
Földgáz/biométán	9,5
Etanol (E85)	12,5
Etanol (E75)	12,7”

- d) A 3.10. pont a következő szöveggel egészül ki:

„Q_{THC} = 0,886 etanol (E75) esetében”

- e) A szöveg a következő, új 3.14. ponttal egészül ki:

„3.14. A 2008/89/EK bizottsági irányelv (*) 2. cikkében megállapított dátumoktól kezdődően a járműnek a 48. sz. ENSZ-EGB előírás (**) 2. szakaszában meghatározott nappali menetjelző lámpáit a vizsgálati ciklus alatt be kell kapcsolni. A vizsgált járművet a típusjóváhagyásra benyújtott jármű által képviselt csoportba tartozó járművekre a gyártó által felszerelt nappali menetjelző lámparendszerek közül a legnagyobb áramfogyasztású nappali menetjelző lámparendszerrel kell felszerelni. A gyártónak erről megfelelő műszaki dokumentációt kell benyújtania a típusjóváhagyó hatósághoz.

(*) HL L 257., 2008.9.25., 14. o.

(**) HL L 135., 2008.5.23., 1. o.”

3. A IV. melléklet 1. függelékének 2.2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2.2. Az 5.3.7.3. szakaszban leírt atomszámárányok a következőképpen értendők:

Hcv = hidrogén/szén atomszámarány

— benzin (E5) esetében: 1,89

— PB-gáz esetében: 2,53

— földgáz/biometán esetében: 4,0

— etanol (E85) esetében: 2,74

— etanol (E75) esetében: 2,61

Ocv = oxigén/szén atomszámarány

— benzin (E5) esetében: 0,016

— PB-gáz esetében: 0,0

— földgáz/biometán esetében: 0,0

— etanol (E85) esetében: 0,39

— etanol (E75) esetében: 0,329”

4. A VIII. melléklet 2.3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2.3. A 83. sz. ENSZ-EGB előírás 5.3.5.2. szakaszában hivatkozott határértékek a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 4. táblázatában megállapított határértékeként értendők.”

5. A IX. melléklet B. részének végén „A referencia-üzemanyag specifikációját el kell készíteni a 715/2007/EK rendelet 10. cikkének (6) bekezdésében említett időpontok előtt” szöveg helyébe a következő táblázat lép:

„Paraméter	Mértékegység	Határértékek ⁽¹⁾		Mérési módszer ⁽²⁾
		minimum	maximum	
Kísérleti oktánszám (RON)		95	—	EN ISO 5164
Motoroktánszám (MON)		85	—	EN ISO 5163
Sűrűség 15 °C-on	kg/m ³	jegyzőkönyv		EN ISO 12185
Gőznyomás	kPa	50	60	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Kéntartalom ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Oxidációs stabilitás	perc	360	—	EN ISO 7536
Gyantamaradék (oldószerrel kimosva)	mg/100 ml	—	4	EN ISO 6246
Megjelenés: környezeti hőmérsékleten, illetve 15 °C hőmérsékleten (amelyik nagyobb kell meghatározni).		Áttetsző és világos, lebegő vagy lecsapódott szennyeződésektől láthatóan mentes		Szemrevételezés
Etanol és nagyobb szénatomszámú alkoholok ⁽⁷⁾	térf.%	70	80	EN 1601 EN 13132 EN 14517
Nagyobb szénatomszámú alkoholok (C ₃ –C ₈)	térf.%	—	2	
Metanol		—	0,5	
Benzin ⁽⁵⁾	térf.%	a többi		EN 228
Foszfor	mg/l	0,30 ⁽⁶⁾		ASTM D 3231 EN 15487
Víztartalom	térf.%	—	0,3	ASTM E 1064 EN 15489

Paraméter	Mértékegység	Határértékek ⁽¹⁾		Mérési módszer ⁽²⁾
		minimum	maximum	
Szervetlen kloridok	mg/l	—	1	ISO 6227 – EN 15492
pHe		6,50	9	ASTM D 6423 EN 15490
Rézszalagos korrózió (3 óra 50 °C-on)	Osztályozás	1. osztály		EN ISO 2160
Savasság (ecetsavként – CH ₃ COOH)	tömeg%		0,005	ASTM D1613 EN 15491
	mg/l		40	
Szén-hidrogén arány		jegyzőkönyv		
Szén-oxigén arány		jegyzőkönyv		

⁽¹⁾ A specifikációban szereplő értékek »valódi értékek«. A határértékek megállapításánál az »Olajtermékek – Pontossági adatok meghatározása és alkalmazása a vizsgálati módszerek viszonylatában« című ISO 4259 szabvány feltételeit alkalmazták. A legkisebb érték meghatározásához a nulla érték feletti 2R legkisebb különbséget vették figyelembe. A felső és alsó érték meghatározásához a 4R (R = reprodukálhatóság) legkisebb különbséget használták. E technikai okokból szükséges eljárástól függetlenül az üzemanyaggyártóknak a nulla értékre kell törekedniük ott, ahol a megadott legnagyobb érték 2R, a felső és alsó határértékek megadásakor pedig az átlagértékre. Ha nem egyértelmű, hogy egy üzemanyag megfelel-e a specifikáció követelményeinek, akkor az ISO 4259 szabvány előírásait kell alkalmazni.

⁽²⁾ Vita esetén a vita rendezésére és az eredményeknek a mérési módszer pontossága alapján való értelmezésére az EN ISO 4259 szabványban leírt eljárások alkalmazandók.

⁽³⁾ A kéntartalmat illető nemzeti viták esetén az EN 228 szabvány nemzeti mellékletében szereplő hivatkozáshoz hasonlóan az EN ISO 20846 szabványt vagy az EN ISO 20884 szabványt kell alkalmazni.

⁽⁴⁾ Meg kell adni az 6. típusú méréshez használt üzemanyag tényleges kéntartalmát.

⁽⁵⁾ Az ölmotatlan benzin részaránya úgy határozható meg, hogy 100-ból levonjuk a víz és az alkoholok százalékos részarányának összegét.

⁽⁶⁾ Ehhez a referencia-üzemanyaghoz tilos szándékosan olyan vegyületeket adni, amelyek foszfort, vasat, mangánt vagy ólmot tartalmaznak.

⁽⁷⁾ Az EN 15376 szabvány specifikációjának megfelelő etanol az egyetlen olyan oxigéntartalmú vegyület, amelyet szándékosan hozzá szabad adni a referencia-üzemanyaghoz."

6. A XI. melléklet a következőképpen módosul:

a) A szöveg a következő, új 2.14. ponttal egészül ki:

„2.14. A 83. sz. ENSZ-EGB előírás 11. mellékletének 3.3.5. szakaszától eltérve, 2011. szeptember 1-jétől az önálló egységként beszerelt vagy kombinált kibocsátáscsökkentő rendszerbe beépített részecskecsapdát mindig figyelemmel kell kísérni legalább a teljes meghibásodás vagy az eltávolítás szempontjából, amennyiben ez utóbbi a vonatkozó határértékeket meghaladó kibocsátást eredményez. Minden olyan meghibásodás szempontjából is figyelemmel kell kísérni, amely a fedélzeti diagnosztikai rendszer vonatkozó küszöbértékeit meghaladó kibocsátást eredményez.”

b) A 3.3. pont helyébe a következő pont lép:

„3.3. A jóváhagyó hatóság nem fogad el hiányossággal kapcsolatos kérelmet, ha valamely előírt diagnosztikai ellenőrzés vagy az ellenőrzéssel összefüggő adatok kötelező rögzítése és továbbítása teljes egészében hiányzik.”

c) Az 1. függelék a következőképpen módosul:

i. A 3.1.7. és 3.1.8. pont helyébe a következő pontok lépnek:

„3.1.7. A gyártónak egy fedélzeti diagnosztikai családban a használat közbeni működési arány ellenőrzésének funkciójával ellátott első járműtípus forgalomba hozatala után legkésőbb tizennyolc hónappal, majd azt követően másfél évente bizonyítania kell a jóváhagyó hatóságnak és kérésre a Bizottságnak, hogy ezek a statisztikai feltételek az e függelék 3.6. pontja szerint a fedélzeti diagnosztikai rendszerbe tartozó összes ellenőrzés tekintetében teljesülnek. E pont alkalmazásában az Unióban 1 000-nél több regisztrációval rendelkező azon fedélzeti diagnosztikai családok esetében, amelyekből a mintavételi időszak alatt mintát kell venni, a II. mellékletben leírt eljárást kell követni az e függelék 3.1.9. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül.

A II. mellékletben megállapított követelményeken kívül és a II. melléklet 2. pontjában leírt ellenőrzés eredményeitől függetlenül az engedélyt kiadó jóváhagyó hatóság a II. melléklet 1. függelékében leírt, használat közbeni működési arány vizsgálatához megfelelő számú, véletlenszerűen kiválasztott esetben elvégzi a használatban lévő járművek megfelelőségének vizsgálatát. A »megfelelő számú, véletlenszerűen kiválasztott eset« azt jelenti, hogy az e melléklet 3. pontjában megállapított követelmények nem teljesítése és a az audit céljára szolgáló manipulált, hamis vagy nem reprezentatív adatok szolgáltatása tekintetében ez az intézkedés visszatartó erővel bír. Amennyiben semmilyen különleges körülmény

nem merül fel, és a típusjóváahagyó hatóság sem tud ilyet bizonyítani, a használat közbeni működési arány vizsgálata a típusjóváahagyásban részesült fedélzeti diagnosztikai családok véletlenszerűen kiválasztott 5 %-án elegendőnek tekintendő a követelménynek való megfeleléshez. Ebből a célból a típusjóváahagyó hatóságok a fedélzeti diagnosztikai családok kétszeri vizsgálatának csökkentése érdekében megállapodást köthetnek a gyártóval, feltéve, hogy ezek a megállapodások nem gyengítik az e melléklet 3. pontjában megállapított követelményeknek való meg nem felelés felderítése érdekében maga a típusjóváahagyó hatóság által végrehajtott, a használatban lévő járművek megfelelőségét vizsgáló ellenőrzés visszatartó erejét. A tagállamok által a felügyeleti ellenőrző programok során gyűjtött adatok felhasználhatók a használatban lévő járművek megfelelőségét vizsgáló ellenőrzéshez. A típusjóváahagyó hatóságok kérésre átadják a Bizottságnak és más típusjóváahagyó hatóságoknak az auditokra és a használatban lévő járművek megfelelőségét vizsgáló, véletlenszerűen elvégzett ellenőrzésekre vonatkozó adatokat, beleértve a használatban lévő járművek megfelelőségét vizsgáló, véletlenszerűen elvégzett ellenőrzések tárgyát képező esetek kiválasztására alkalmazott módszertant.

3.1.8. A gyártónak a vizsgálandó járművek teljes mintájára vonatkozóan meg kell adnia az illetékes hatóságoknak a fedélzeti diagnosztikai rendszer által az e függelék 3.6. pontja szerint kiadandó, a használat közbeni működésre vonatkozó összes adatot, a vizsgált jármű azonosításával és a vizsgált járműveknek a flottából való kiválasztására alkalmazott módszertannal együtt. Kérésre a jóváahagyást megadó típusjóváahagyó hatóság ezeket az adatokat és a statisztikai értékelés eredményét a Bizottság és más jóváahagyó hatóságok rendelkezésére bocsátja.”

ii. Az 1. függelék a következő, új 3.1.10. ponttal egészül ki:

„3.1.10. A 3.1.6. pont előírásainak való meg nem felelés, melyet az e függelék 3.1.7. vagy 3.1.9. pontjában leírt vizsgálatok igazolnak, jogsértésnek tekintendő, amelyre a 715/2007/EK rendelet 13. cikkében megállapított szankciók alkalmazandók. Ez a hivatkozás nem korlátozza az említett szankciók alkalmazását a 715/2007/EK rendelet vagy e rendelet egyéb olyan rendelkezéseinek megsértésére, amelyek nem hivatkoznak kifejezetten a 715/2007/EK rendelet 13. cikkére.”

iii. Az 1. függelék 3.3.2. pontja a következő, új e) és f) ponttal egészül ki:

„e) Az egyéb ellenőrző rutinok nevezőinek megnövekedésére vonatkozó követelmények sérelme nélkül a következő komponenseket ellenőrző rutinok nevezőinek akkor és csak akkor kell növekedniük, ha a menetciklus hidegindítással kezdődött:

i. folyadék- (olaj-, motor-hűtőfolyadék, üzemanyag, SCR-reagens) hőmérséklet-érzékelők;

ii. a tiszta levegő (környezeti levegő, beszívott levegő, töltőlevegő, szívócső) hőmérsékletére irányuló érzékelők;

iii. a kipufogógáz (kipufogógáz-visszavezetés/-hűtés, kipufogógáz turbófeltöltése, katalizátor) hőmérsékletére irányuló érzékelők.

f) A feltöltőnyomást szabályozó rendszert ellenőrző rutinok nevezőinek akkor kell növekedniük, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

i. ha a nevezőre vonatkozó általános feltételek teljesülnek;

ii. ha a feltöltőnyomást szabályozó rendszer legalább 15 másodpercig működik.”

iv. Az 1. függelékben a 3.6.2. pont helyébe a következő pont lép:

„3.6.2. Olyan konkrét komponensek vagy rendszerek esetében, melyekhez több olyan ellenőrző rutin is tartozik, amelyek adatait e pont szerint ki kell adni (például az 1. oxigénérzékelő-telepnek lehet több ellenőrző rutinja az érzékelők válaszára vagy az érzékelők más jellemzőjére), a fedélzeti diagnosztikai rendszernek az áramkör rövidzárlatát vagy megszakadását figyelő ellenőrző rutinok kivételével minden egyes ellenőrző rutin számlálóját és nevezőjét külön követnie kell, és csak azon ellenőrző rutin megfelelő számlálójának és nevezőjének értékét kell kiadnia, amelyiknek a legkisebb a számaránya. Ha két vagy több ellenőrző rutinnak azonosak a számarányai, akkor a fedélzeti diagnosztikai rendszernek az adott komponens vonatkozásában azon ellenőrző rutin megfelelő számlálójának és nevezőjének értékét kell kiadnia, amelyiknek a legnagyobb a nevezője.”

7. A XII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2.3. pont helyébe a következő pont lép:

„2.3. A 101. sz. ENSZ-EGB-előírás 5.2.4. szakasza a következőképpen értendő:

1. Sűrűség: a mérésekhez használt üzemanyag sűrűsége az ISO 3675 szabvány szerinti vagy más hasonló módszerrel mérve. Benzin, dízel, biodízel és etanol (E85 és E75) esetében a 15 °C-on mért sűrűséget kell használni; PB-gáz és földgáz/biométán esetében pedig az alábbi rögzített sűrűségértéket kell használni:

PB-gáz esetében 0,538 kg/liter;

földgáz esetében 0,654 kg/m³ (³).

2. A hidrogén/szén/oxigén arányra a következő rögzített értékeket kell használni:

benzin esetében C₁H_{1,89}O_{0,016},

dízel esetében C₁H_{1,86}O_{0,005},

PB-gáz (cseppfolyósított szénhidrogén gázok) esetében C₁H_{2,525},

földgáz és biometán esetében CH₄,

etanol esetében (E85) C₁H_{2,74}O_{0,385},

etanol (E75) esetében C₁H_{2,61}O_{0,329}.”

b) A melléklet a következő, új 3.5. ponttal egészül ki:

„3.5. A jármű CO₂-kibocsátásának és üzemanyag-fogyasztásának meghatározására szolgáló vizsgálati ciklus alatt a III. melléklet 3.14. pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni.”

8. A XIV. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 2.1. pont a következő szöveggel egészül ki:

„A független gazdasági szereplők számára könnyen hozzáférhető adatbázisban rendelkezésre kell bocsátani a jármű minden olyan részére vonatkozó információt, amelyet – a jármű-azonosító szám (vehicle identification number, VIN), valamint bármely más kritérium, mint például a tengelytáv, motorteljesítmény, felszereltség vagy választható tartozékok alapján meghatározhatóan – a járműgyártó beépített a járműbe és a járműgyártó által hivatalos szervizpartnereinek, forgalmazóinak vagy harmadik félnek kínált pótalkatrészekkel az eredeti alkatrész termékazonosító száma alapján kicserélhető.

Az említett adatbázisban szerepelnie kell a jármű-azonosító számoknak, az eredeti alkatrészek termékazonosító számának, az eredeti alkatrészek hivatalos megnevezésének, az érvényességi adatoknak (az érvényesség kezdő- és záródátuma), a beszerelési adatoknak és adott esetben a szerkezeti jellemzőknek.

Az adatbázisban tárolt információkat rendszeresen frissíteni kell. A frissítéseknek tartalmazniuk kell különösen az egyes járművek gyártást követő valamennyi módosítását, amennyiben ezek az információk a hivatalos forgalmazók rendelkezésére állnak.”

b) A 2.2. és a 2.3. pont helyébe a következő pontok lépnek:

„2.2. A hivatalos forgalmazók és szervizek által használt járműbiztonsági funkciókhoz való hozzáférést biztonságtechnikai védelem alatt biztosítani kell a független gazdasági szereplők számára is, a következő követelményeknek megfelelően:

- i. az adatsere során biztosítani kell az adatok bizalmas jellegét, integritását és illetéktelen hozzáférés elleni védelmét;
- ii. a https/ssl-tls (RFC4346) szabványt kell alkalmazni;
- iii. a független gazdasági szereplők és a gyártók kölcsönös hitelesítésére az ISO 20828 szabvány szerinti biztonsági tanúsítványokat kell alkalmazni;
- iv. a független gazdasági szereplő saját kulcsát biztonságos hardverrel kell védeni.

A 13. cikk (9) bekezdésében említett jármű-információkhoz való hozzáférés fóruma meghatározza azokat a paramétereket, amelyekkel a legkorszerűbben lehet teljesíteni ezeket a követelményeket.

A független gazdasági szereplőknek ehhez jóváhagyást és engedélyt kell szerezniük olyan dokumentumok alapján, amelyek igazolják, hogy legális üzleti tevékenységet végeznek, és e téren büntetlen előéletűek.

2.3. A 2010. augusztus 31. után gyártott járművek vezérlőegységeinek átprogramozását a típusjóváhagyás dátumától függetlenül az ISO 22900 vagy az SAE J2534 szabvány szerint kell végezni. A gyártóspecifikus alkalmazás és az ISO 22900 vagy az SAE J2534 szabványnak megfelelő jármű-kommunikációs interfészek (vehicle communication interface, VCI) kompatibilitásának igazolására a gyártó vagy felkínálja az egyedi fejlesztésű VCI-k hitelesítését, vagy rendelkezésre bocsátja a szükséges információkat és bérbe adja a különleges hardvert, amellyel a VCI gyártója saját maga el tudja végezni a hitelesítést. A hitelesítésért vagy az információkért és hardverért fizetendő díjakra a 715/2007/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek alkalmazandók.

A 2010. szeptember 1. előtt gyártott járművek esetében a gyártó vagy az ISO 22900 vagy az SAE J2534 szabványnak megfelelő teljes újraprogramozást, vagy saját fejlesztésű eszközének értékesítése vagy bérbeadása révén történő újraprogramozást kínálhat fel. Ez utóbbi esetben a független gazdasági szereplőknek megkülönböztetésmentesen, haladéktalanul és arányosan kell hozzáférést biztosítani, és az eszközt használható formában kell rendelkezésre bocsátani. Az említett eszközökhöz való hozzáférésért fizetendő díjakra a 715/2007/EK rendelet 7. cikkében megállapított rendelkezések alkalmazandók.”

c) A 2.8. pont helyébe a következő pont lép:

„2.8. A gyártónak a javítási és karbantartási információkat tartalmazó weboldalhoz való hozzáférésért méltányos és arányos óránkénti, napi, havi, éves és tranzakciónkénti díjat kell megállapítania.”

9. A XVI. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 6.2. pont a következő szöveggel egészül ki:

„Ennek a pontnak az alkalmazásában ilyen helyzetek feltételezhetően akkor következnek be, ha a jármű túllépi a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 1. táblázatában megadott vonatkozó NO_x-kibocsátási határérték 1,5-szeresét. Kivételes esetben az e rendelet XI. mellékletének 2.3.2. pontjában megadott átmeneti Euro 6 diagnosztikai küszöbértékek szerint jóváhagyott jármű esetében ilyen helyzetek feltételezhetően akkor következnek be, ha a jármű legalább 100 mg-mal túllépi a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 2. táblázatában megadott vonatkozó NO_x-kibocsátási határértéket. Az említett követelményeknek való megfelelés igazolását célzó vizsgálat alatt a NO_x-kibocsátás legfeljebb 20 %-kal haladhatja meg az első és a második mondatban szereplő értékeket.”

b) A 7.1. pont helyébe a következő pont lép:

„7.1. Az erre a pontra történő hivatkozás azt jelenti, hogy a rendszernek el kell mentenie a nem törölhető paraméterazonosítókat (PID), amelyek meghatározzák a használatkorlátozó rendszer működésbe lépésének okát és működésének idejét a jármű által megtett távolságot. A járműnek a paraméterazonosítót legalább 800 napig vagy 30 000 lefutott kilométerig meg kell őriznie. A paraméterazonosítónak általános célú kiolvasóval elérhetőnek kell lennie a szabványos diagnosztikai csatlakozó soros portján keresztül a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 11. melléklete 1. függeléke 6.5.3.1. szakaszának, valamint az e rendelet XI. melléklete 1. függeléke 2.5. pontjának rendelkezései szerint. A 17. cikkben említett dátumoktól kezdődően a paraméterazonosítóban tárolt információt legalább 300 napos vagy 10 000 km-es pontossággal a jármű azon kumulált működési idejéhez kell kapcsolni, amely alatt az esemény bekövetkezett.”

10. A XVIII. mellékletben a 3.4.8. pont helyébe a következő pont lép:

„3.4.8. A jármű hatósugara elektromos hajtás esetén: km (a 101. sz. ENSZ-EGB előírás 9. melléklete szerint)”.

II. MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

HASZNÁLATBAN LÉVŐ JÁRMŰVEK MEGFELELŐSÉGE

1. BEVEZETÉS
- 1.1. Ez a melléklet az e rendelet szerint típusjóvá hagyást kapott járművek kipufogócsőből származó kibocsátásának és fedélzeti diagnosztikai rendszerének (beleértve az IUPR_M-et) használat közbeni megfelelőségére vonatkozó előírásokat állapítja meg.
2. A HASZNÁLATBAN LÉVŐ JÁRMŰVEK MEGFELELŐSÉGÉNEK ELLENŐRZÉSE
- 2.1. A használatban lévő járművek megfelelőségének a jóváhagyó hatóság által történő ellenőrzése a 2007/46/EK irányelv 12. cikkének (1) és (2) bekezdésében, és az ezen irányelv X. mellékletének 1. és 2. pontjában a gyártási eljárások megfelelőségére vonatkozóan meghatározottakhoz hasonló eljárásokkal a gyártó rendelkezésére álló információk alapján történik. A jóváhagyó hatóságtól és a tagállamok által végzett felügyeleti vizsgálatokból származó információk kiegészíthetők a gyártó által a használat közbeni megfigyelésről szolgáltatott jelentéseket.
- 2.2. A használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzési eljárása az e melléklet 2. függelékének 9. pontjában említett ábrán és (csak a kipufogócsőből származó kibocsátások tekintetében) a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. függelékének 4/2. ábráján látható. A használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzési eljárását e melléklet 3. függeléke írja le.
- 2.3. A használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzéséhez szolgáltatott információk részeként a jóváhagyó hatóság kérésére a gyártó a típusjóvá hagyáskor elfogadott formátumban tájékoztatja a típusjóváhagyó hatóságot a garanciális igénybejelentésekről, a garanciális javításokról és a fedélzeti diagnosztikai rendszer szervizeléskor rögzített hibáiról. Az információknak részletesen kell tartalmazniuk a kibocsátással kapcsolatos komponensek és rendszerek észlelt hibáinak gyakoriságát és lényegét. Az e rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében meghatározott időszak alatt mindegyik járműmodellre évente legalább egyszer be kell adni egy ilyen tájékoztatást.
- 2.4. **A használatban lévő járműcsalád kipufogócsőből származó kibocsátásait meghatározó paraméterek**

A használatban lévő járműcsaládot olyan alapvető tervezési paraméterekkel lehet meghatározni, amelyek a járműcsaládba tartozó járművek tekintetében azonosak. Ennek megfelelően azok a járműtípusok, amelyeknek az alábbi paraméterei azonosak, vagy a megadott tűrőhatárokon belül azonosak, ugyanahhoz a használatban lévő járműcsaládhoz tartozónak tekinthetők:

 - 2.4.1. égési folyamat (kétütemű/négyütemű/forgó ciklus);
 - 2.4.2. hengerek száma;
 - 2.4.3. hengerek elrendezése (soros, V elrendezésű, sugárirányú, vízszintesen egymással szemben levő, egyéb. A hengerek dőlése vagy iránya nem tartozik a kritériumok közé);
 - 2.4.4. üzemanyag-adagolás módja (például közvetett vagy közvetlen befecskendezés);
 - 2.4.5. hűtőrendszer típusa (levegő, víz, olaj);
 - 2.4.6. levegőbeszívás módja (feltöltés nélküli, feltöltéssel);
 - 2.4.7. az üzemanyag, amelynek használatára a motort tervezték (benzin, dízel, földgáz, PB-gáz stb.). Kétfajta üzemanyaggal működő járművek egy csoportba vehetők csak egyfajta üzemanyaggal működő járművekkel, ha az egyik üzemanyag közös;
 - 2.4.8. a katalizátoros átalakító típusa (háromutas katalizátor, NO_x-csapda, szelektív redukciós katalizátor, NO_x-katalizátor vagy más(ok));
 - 2.4.9. a részecskesapda típusa (van vagy nincs);
 - 2.4.10. kipufogógáz-visszavezetés (van vagy nincs, hűtött vagy hűtés nélküli); és
 - 2.4.11. a családon belüli legnagyobb motor hengerűrtartalma mínusz 30 %.
- 2.5. **Az információkra vonatkozó előírások**

A használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzését a gyártó által szolgáltatott információk alapján a jóváhagyó hatóság végzi. Az információknak különösen a következőket kell tartalmazniuk:

 - 2.5.1. a gyártó neve és címe;
 - 2.5.2. a gyártó által szolgáltatott információk által lefedett területekre vonatkozóan a gyártó által meghatalmazott képviselő neve, címe, telefon- és telefonszáma, valamint e-mail címe;
 - 2.5.3. a járműnek a gyártó által szolgáltatott információkban szereplő modellneve(i);
 - 2.5.4. adott esetben a gyártó által szolgáltatott információkban szereplő járműtípusok felsorolása, azaz a kipufogócsőből származó kibocsátások tekintetében a 2.4. pont szerinti használatban lévő járműcsaládcsoport, illetve a fedélzeti diagnosztika és az IUPR_M tekintetében a fedélzeti diagnosztika szerinti járműcsalád a XI. melléklet 2. függeléke szerint;

- 2.5.5. a használatban lévő járműcsaládba tartozó, e járműtípusokra vonatkozó jármű-azonosító szám (VIN) kódjai (VIN-előtag);
- 2.5.6. a használatban lévő járműcsaládon belüli járműtípusokra vonatkozó típusjóváhagyások száma, beleértve értelem-szerűen az összes kiterjesztés és helyszíni javítás/visszahívás (átalakítás) számát;
- 2.5.7. a gyártó által szolgáltatott információkban szereplő járművek típusjóváhagyásaira vonatkozóan a kiterjesztések, helyszíni javítások/visszahívások részletes ismertetése (a jóváhagyó hatóság kérésére);
- 2.5.8. az az időszak, amelyről a gyártó az információkat gyűjtötte;
- 2.5.9. a gyártó által szolgáltatott információk által lefedett járműgyártási időszak (például a 2007-es naptári év során gyártott járművek);
- 2.5.10. a gyártó által a használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzésére alkalmazott eljárás, beleértve a következőket:
- i. a járművek helyének meghatározására használt módszer;
 - ii. a járművek kiválasztásának és elutasításának kritériumai;
 - iii. a programhoz használt vizsgálati típusok és eljárások;
 - iv. a használatban lévő járműcsalád gyártó általi elfogadásának/elutasításának kritériumai;
 - v. az(ok) a földrajzi terület(ek), ahol a gyártó az információkat gyűjtötte;
 - vi. az alkalmazott mintaméret és mintavételi terv;
- 2.5.11. a használatban lévő járművek gyártó által lefolytatott megfelelőségi ellenőrzésének eredményei, beleértve az alábbiakat:
- i. a programba felvett járművek azonosítása (függetlenül attól, hogy a járművet vizsgálták-e). Az azonosításnak a következőket kell tartalmaznia:
 - a modell neve,
 - a jármű-azonosító szám (VIN),
 - a jármű hatósági rendszáma,
 - a gyártás időpontja,
 - a használat földrajzi területe (ha ismert),
 - a felszerelt gumiabroncsok (csak a kipufogócsőből származó kibocsátások tekintetében);
 - ii. a jármű mintába történő bevétele elutasításának indokolása;
 - iii. a mintában lévő összes jármű üzemi előzményei (beleértve bármilyen átalakítást);
 - iv. a mintában lévő összes jármű javítási előzményei (ha ismertek);
 - v. mérési adatok, beleértve az alábbiakat:
 - a mérés/letöltés időpontja,
 - a mérés/letöltés helye,
 - a jármű kilométeróráján kijelzett távolság;
 - vi. mérési adatok csak a kipufogócsőből származó kibocsátások tekintetében:
 - a méréshez használt üzemanyag specifikációi (például referencia-üzemanyag vagy kereskedelemben kapható üzemanyag),
 - mérési feltételek (hőmérséklet, páratartalom, teljesítménymérő fékpad ellensúlya),
 - a fékpad beállításai (például teljesítményérték),
 - mérési eredmények (járműcsaládonként legalább három különböző járműre);
 - vii. mérési adatok kizárólag az ellenőrző rutin használat közbeni működési aránya ($IUPR_M$) tekintetében:
 - a járműből letöltött összes előírt adat,
 - minden olyan ellenőrző rutin tekintetében, amelynek az adatait ki kell adni, az $IUPR_M$ használat közbeni működési arány;
- 2.5.12. a fedélzeti diagnosztikai rendszer kijelzései;

2.5.13. az ellenőrző rutin használat közbeni működési arányára (IUPR_M) vonatkozó mintavétel tekintetében a következők:

- a XI. melléklet 1. függelékének 3.1.4. és 3.1.5. pontja szerint minden egyes ellenőrző rutin tekintetében az összes kiválasztott jármű használat közbeni működési arányának (IUPR_M) az átlaga,
- azon kiválasztott járművek százaléka, amelyeknél az ellenőrző rutin használat közbeni működési aránya legalább akkora, mint a XI. melléklet 1. függelékének 3.1.4. és 3.1.5. pontja szerint az ellenőrző rutinra vonatkozó minimumérték.

3. JÁRMŰVEK KIVÁLASZTÁSA A HASZNÁLATBAN LÉVŐ JÁRMŰVEK MEGFELELŐSÉGÉNEK ELLENŐRZÉSÉHEZ

3.1. A gyártó által összegyűjtött információknak elegendően átfogónak kell lennie annak biztosítására, hogy a használat közbeni működést a szokásos használati körülmények között értékelni lehessen. A gyártónak a mintát legalább két olyan tagállamból kell összeállítania, ahol a járművek működési viszonyai jelentősen különböznek (kivéve, ha a járművet csak egy tagállamban értékesítik). A tagállamok kiválasztásakor olyan szempontokat kell figyelembe venni, mint az üzemanyagok különbözősége, a környezeti viszonyok, az átlagos sebesség a közutakon, valamint a városi és a lakott területen kívüli közlekedés megoszlása.

A fedélzeti diagnosztika használat közbeni működési arányának (IUPR_M) vizsgálatakor csak az 1. függelék 2.2.1. pontjában szereplő kritériumokat teljesítő járműveket lehet bevinni a vizsgált mintába.

3.2. A minta összeállítása során a tagállamok kiválasztásakor a gyártó választhat járműveket egy olyan tagállamból, amelyet különösen reprezentatívnak tart. Ebben az esetben a gyártónak igazolnia kell a típusjóváahagyást megadó hatóságnak, hogy a kiválasztás reprezentatív (például az Unión belül az adott járműcsaládnak éves szinten ez a legnagyobb felvevő piaca). Ha a 3.5. pont szerint egy járműcsalád esetében egynél több mintát kell vizsgálni, akkor a második és harmadik mintában lévő járműveknek az első mintában lévőktől eltérő működési körülményeket kell tükrözniük.

3.3. A kibocsátásmérések végezhetőek olyan vizsgálati létesítményben, amely nem azon a piacon, vagy nem abban a régióban van, ahonnan a járműveket kiválasztották.

3.4. A használatban lévő járművek kipufogócsőből származó kibocsátásának megfelelőségét ellenőrző méréseket a gyártónak folyamatosan kell végeznie, tükrözve a vizsgált járműcsaládba tartozó járműtípusokra vonatkozó gyártási ciklust. A használatban lévő járművek két ellenőrzésének megkezdése között legfeljebb 18 hónap telhet el. Kibocsátásmérést nem igénylő típusjóváahagyás kiterjesztése alá tartozó járműtípusok esetében ez az idő legfeljebb 24 hónapra meghosszabbítható.

3.5. A minta mérete

3.5.1. A 2. függelékben meghatározott statisztikai eljárás (pl. kipufogócsőből származó kibocsátásra való) alkalmazása esetén a minták száma a használatban lévő járműcsaládba tartozó járműveknek az Unióban egy évben értékesített darabszámától függ, az alábbi táblázat szerint:

Az EU-ban történt nyilvántartásba vételek — naptári évenként (a kipufogócsőből származó kibocsátás mérése tekintetében) — azonos fedélzeti diagnosztikai családba tartozó járműveket illetően a mintavételi időszakokra vonatkozó, használat közbeni működési aránnyal	Minták száma
100 000-ig	1
100 001–200 000	2
200 000 fölött	3

3.5.2. A használat közbeni működési arány tekintetében a 3.5.1. pontban található táblázat adja meg a minták számát, amely az IUPR-rel jóváhagyott (a mintavétel alapjául szolgáló) fedélzeti diagnosztikai családba tartozó járművek számától függ.

Egy fedélzeti diagnosztikai család első mintavételi időszakát illetően a családba tartozó összes olyan járműtípus a mintavétel hatálya alá tartozik, amelyet IUPR-rel hagytak jóvá. A későbbi mintavételi időszakok tekintetében csak azok a járműtípusok tartoznak a mintavétel hatálya alá, amelyeket korábban nem vizsgáltak, vagy amelyekre olyan kibocsátás-jóváahagyás vonatkozik, amelyet az előző mintavételi időszak óta meghosszabbítottak.

A mintavételi időszakban mintavétel hatálya alá eső olyan járműcsaládok esetében, amelyeket öteznél kevesebb, az EU-ban nyilvántartásba vett jármű alkot, a minta legalább hat járműből áll. Minden más járműcsalád esetében egy mintába legalább tizenöt járművet kell kiválasztani.

Minden mintának kellően reprezentatívnak kell lennie az értékesítési modellre nézve, azaz legalább a nagy volumenben értékesített járműtípusoknak (≥ a járműcsalád összmennyiségének 20 %-a) jelen kell benne lenniük.

4. A 2. Pontban említett ellenőrzés alapján a jóváhagyó hatóságnak a következő döntések és intézkedések egyikét kell hoznia:

- a) úgy dönt, hogy a járműtípus vagy a használatban lévő járműcsalád vagy fedélzeti járműdiagnosztikai család használat közbeni megfelelősége kielégítő, és nem tesz további intézkedéseket;
- b) úgy dönt, hogy a gyártó által szolgáltatott információk nem elegendőek a döntés meghozatalához, és a gyártótól további információkat vagy mérési adatokat kér;

- c) úgy dönt, hogy a jóváhagyó hatóságtól vagy a tagállamok által végzett felügyeleti ellenőrző programokból származó adatok alapján a gyártó által szolgáltatott információk nem elegendőek a döntés meghozatalához, és a gyártótól további információkat vagy mérési adatokat kér;
- d) úgy dönt, hogy a használatban lévő járműcsaládba vagy fedélzeti jármű-diagnosztikai családba tartozó egyik járműtípus megfelelése nem kielégítő, és az 1. függelék szerint lefolytatja e járműtípus vagy fedélzeti diagnosztikai család vizsgálatát.

Ha az ellenőrző rutin használat közbeni működési arányának (IUPRM) ellenőrzése szerint a mintába tartozó járművek teljesítik az 1. függelék 6.1.2. pontjának a) vagy b) pontjában foglalt vizsgálati kritériumokat, a típusjóváhagyó hatóságnak az e pont d) pontjában leírt intézkedést kell hoznia.

- 4.1. Ha annak ellenőrzéséhez, hogy a kibocsátáscsökkentő rendszerek megfelelnek-e a használat közbeni működésre vonatkozó előírásoknak, 1. típusú mérések szükségesek, akkor ezeket a méréseket a 2. függelékben meghatározott statisztikai kritériumoknak megfelelő mérési eljárással kell elvégezni.
 - 4.2. A jóváhagyó hatóságnak a gyártóval együttműködve össze kell állítania egy elegendő kilométert lefutott olyan járművekből álló mintát, amelyeknél valószínűsíthető a szokásos körülmények közötti használat. A járművek mintába való beválasztásáról ki kell kérni a gyártó véleményét, és lehetővé kell tenni számára a járművek igazoló ellenőrzésén való részvételt.
 - 4.3. A típusjóváhagyást kiadó hatóság felügyelete alatt a gyártó jogosult ellenőrzéseket végezni, akár roncsolásos jellegűeket is, azokon a járműveken, amelyeknél a kibocsátások meghaladják a határértékeket, hogy megállapítsák, nincs-e olyan oka a funkciócsökkenésnek, ami nem a gyártónak róható fel (pl. ólmozott benzin használata a mérés előtt). Ha az ellenőrzés igazolja, hogy ilyen okok állnak fenn, akkor az érintett mérési eredményeket ki kell zárni az igazoló vizsgálatból.
-

1. függelék

Használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzése

1. BEVEZETÉS
- 1.1. E függelék a vizsgálandó járművek kiválasztására és a használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzési eljárásaira vonatkozó, a 4. pontban említett kritériumokat határozza meg.
2. KIVÁLASZTÁSI KRITÉRIUMOK

A kiválasztott jármű elfogadására vonatkozó kritériumokat a kipufogócsőből származó kibocsátás tekintetében a 2.1–2.8. pont, míg az ellenőrző rutin használat közbeni működési aránya (IUPR_M) tekintetében a 2.1–2.5. pont határozza meg.
- 2.1. A járműnek az e rendelet alapján típusjövahagyást kapott és a 2007/46/EK irányelv szerinti megfelelőségi nyilatkozattal rendelkező járműtípushoz kell tartoznia. Az ellenőrző rutin használat közbeni működési arányának (IUPR_M) ellenőrzéséhez a járművet az Euro 5+, Euro 6- plus IUPR vagy későbbi fedélzeti diagnosztikai szabvány szerint kell jóváhagyni. A járműnek az Unióban nyilvántartásba vett és használt járműnek kell lennie.
- 2.2. A járműnek már legalább 15 000 km-t, illetve hat hónapot (amelyik későbbi), de legfeljebb 100 000 km-t, illetve öt évet (amelyik korábbi) futnia kellett.
- 2.2.1. Az ellenőrző rutin használat közbeni működési arányának (IUPR_M) ellenőrzéséhez a vizsgált minta kizárólag olyan járműveket tartalmazhat, amelyek(et):
 - a) már elegendő adatot gyűjtöttek a járműműködésről ahhoz, hogy az ellenőrző rutint vizsgálni lehessen.

Olyan ellenőrző rutinok esetében, amelyeknek teljesíteniük kell a használat közbeni működési arányt, valamint a XI. melléklet 1. függelékének 3.6.1. pontja szerint rögzíteniük és továbbítaniuk kell az arányra vonatkozó adatokat, a jármű működéséről rendelkezésre álló elegendő adat azt jelenti, hogy a nevező megfelel az alábbiakban megállapított kritériumoknak. A vizsgálandó ellenőrző rutin XI. melléklet 1. függelék 3.3. és 3.5. pontjában lévő meghatározás szerinti nevezőjének legalább a következő értékek egyikét el kell érnie:

 - i. a párolgási kibocsátásokat csökkentő rendszer ellenőrző rutinja, a másodlagos levegőrendszer ellenőrző rutinja, valamint a XI. melléklet 1. függelék 3.3.2. pontjának a), b) vagy c) alpontja szerint megnövelt nevezőt alkalmazó ellenőrző rutinok (pl. a hidegindítás ellenőrző rutinja, a légkondicionáló rendszer ellenőrző rutinjai stb.) esetében 75; vagy
 - ii. a részecskeszűrőknek és oxidációs katalizátoroknak a XI. melléklet 1. függelék 3.3.2. pontjának d) alpontja szerint megnövelt nevezőt alkalmazó ellenőrző rutinjai esetében 25; vagy
 - iii. katalizátor, oxigénérzékelő, kipufogógáz-visszavezető rendszer, állítható szelepvezérlés, valamint minden egyéb komponens esetében 150;
 - b) nem manipulálták vagy szerelték fel olyan kiegészítő vagy módosított alkatrészsel, amelynek következtében a fedélzeti diagnosztikai rendszer nem felelne meg a XI. melléklet követelményeinek.
- 2.3. A járműnek rendelkeznie kell olyan karbantartási nyilvántartással, amely igazolja, hogy a járművet megfelelő módon karbantartották (például a gyártó ajánlásainak megfelelően szervizelték).
- 2.4. A jármű nem mutathatja helytelen használat jeleit (például túlhajtás, túlterhelés, nem megfelelő üzemanyag használata vagy más helytelen használat), vagy olyan más tényezőket (például illetéktelen beavatkozás), amelyek hatással lehetnek a károsanyag-kibocsátásra. A számítógépben tárolt hibakódot és a kilométer-teljesítményre vonatkozó adatokat figyelembe kell venni. Ha a számítógépben tárolt információk azt mutatják, hogy a járművet egy hibakód elmentése után tovább üzemeltették, és viszonylag rövid időn belül nem végeztek el a szükséges javításokat, akkor ez a jármű nem választható ki a vizsgálatra.
- 2.5. Nem választható ki olyan jármű (sem), amelyen vagy amelynek motorján engedély nélkül nagyobb javítást végeztek.
- 2.6. A jármű üzemanyag-tartályából származó üzemanyagminta ólom- és kéntartalmának meg kell felelnie a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ megállapított vonatkozó előírásoknak, és az előírásoktól eltérő üzemanyag-használatnak más jele sem lehet. Ellenőrzések végezhetők a kipufogócsőben.
- 2.7. Nem mutatkozhatnak olyan problémákra utaló jelek, amelyek veszélyeztethetik a laboratóriumi személyzet biztonságát.
- 2.8. A járműben használt szennyezéscsökkentő rendszer valamennyi komponensének meg kell felelnie az érvényes típusjövahagyásnak.

⁽¹⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

3. DIAGNOSZTIKA ÉS KARBANTARTÁS

A kibocsátásmérések előtt a 3.1–3.7. pontban előírt eljárással el kell végezni a vizsgált jármű diagnosztizálását és szükség esetén minden szokásos karbantartást.

- 3.1. A következő ellenőrzéseket kell elvégezni: a levegőszűrő, az összes hajtósíj, az összes folyadékszint, a hűtősapka, a szennyezéscsökkentő rendszerrel kapcsolatos összes vákuumtömlő és villamos vezeték épségének ellenőrzése; a gyújtás, az üzemanyag-adagoló és a szennyezéscsökkentő rendszerek komponenseinek ellenőrzése helytelen beállítás vagy illetéktelen beavatkozás szempontjából. Minden rendellenességet fel kell jegyezni.
- 3.2. Ellenőrizni kell a fedélzeti diagnosztikai rendszer megfelelő működését. A fedélzeti diagnosztikai rendszer memóriájában található hibaüzeneteket fel kell jegyezni, és a szükséges javításokat el kell végezni. Ha a fedélzeti diagnosztikai rendszer hibajelzője előkondicionáló ciklus alatt jelez hibát, megengedett a hiba azonosítása és kijavítása. A vizsgálatot meg lehet ismételni és a megjavított jármű eredményei felhasználhatóak.
- 3.3. Ellenőrizni kell a gyújtásrendszert, és ki kell cserélni a hibás komponenseket, például gyújtógyertyákat, kábeleket stb.
- 3.4. Ellenőrizni kell a kompressziót. Ha az eredmény nem kielégítő, a járművet el kell utasítani.
- 3.5. A gyártó előírásai szerint ellenőrizni kell a motor paramétereit, és ha szükséges, el kell végezni a beállításokat.
- 3.6. Ha a jármű esedékes tervszerű karbantartásához már csak 800 km vagy kevesebb hiányzik, akkor a szervizelést a gyártó utasításai szerint el kell végezni. A gyártó kérésére az olaj- és a levegőszűrő a kilométeróra állásától függetlenül kicserélhető.
- 3.7. A jármű elfogadása után az üzemanyagot ki kell cserélni a kibocsátásméréshez használandó referencia-üzemanyagra, kivéve, ha a gyártó elfogadja a kereskedelemben kapható üzemanyag használatát.

4. HASZNÁLATBAN LÉVŐ JÁRMŰVEK VIZSGÁLATA

- 4.1. Ha szükségesnek mutatkozik a járművek ellenőrzése, akkor a III. melléklet szerinti kibocsátásméréseket kell elvégezni az e függelék 2. és 3. pontjai szerint kiválasztott, előkondicionált járműveken. Az Euro 6 kibocsátási előírások alapján jóváhagyott járműveknél ez csak a kibocsátott részecskék számának mérését jelenti az I. melléklet 6. függelékének 1. táblázatában meghatározott W, X és Y kategóriákban. A 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. mellékletének 5.3. szakaszában ismertetett előkondicionálási ciklusoknál több előkondicionálás csak akkor megengedett, ha az reprezentatív a szokásos járműhasználati körülményekre.
- 4.2. A fedélzeti diagnosztikai rendszerrel ellátott járműveken a kibocsátásokkal összefüggésben (például a hibajelzés XI. mellékletben meghatározott határértékeire vonatkozóan) a típusjóváhagyás specifikációjának szempontjából ellenőrizhető a hibajelző használat közbeni megfelelő működése stb.
- 4.3. A fedélzeti diagnosztikai rendszerrel ellenőrizhető például a következők: a hibajelzés nem kapcsol be a vonatkozó határértékek feletti kibocsátás esetén, a hibajelzés rendszeresen tévesen bekapcsolódik, illetve a fedélzeti diagnosztikai rendszer azonosított hibás vagy tönkrement komponensei.
- 4.4. Ha egy komponens vagy rendszer nem úgy működik, ahogyan azt az ilyen járműtípus típusbizonyítványának, illetve adatcsomagjának részletes adatai leírják, és ezt az eltérést a 2007/46/EK 13. cikkének (1) vagy (2) bekezdése nem engedélyezi, valamint a fedélzeti diagnosztikai rendszer nem jelez hibát, akkor a komponens vagy a rendszert csak akkor szabad kicserélni a kibocsátásmérés előtt, ha megállapítják, hogy a komponensbe vagy rendszerbe olyan módon avatkoztak be illetéktelenül vagy használták azt helytelenül, hogy a fedélzeti diagnosztikai rendszer nem észleli az adott működési hibát.

5. A KIBOCSÁTÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEINEK ÉRTÉKELÉSE

- 5.1. A mérési eredményeket a 2. függelék szerint kell értékelni.
- 5.2. A mérési eredményeket nem kell romlási tényezőkkel szorozni.

6. JAVÍTÁSI INTÉZKEDÉSI TERV

- 6.1. A jóváhagyó hatóságnak elő kell írnia, hogy a gyártó a hiányosságok megszüntetésére javítási intézkedési tervet nyújtson be, amennyiben:
 - 6.1.1. a kipufogócsőből származó kibocsátás esetében egynél több járműről állapítják meg, hogy túlzott kibocsátást mutat, és megfelel a következő feltételek valamelyikének:
 - a) a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. függelékének 3.2.3. szakaszában előírt feltételek, és ha a jóváhagyó hatóság és a gyártó egyaránt egyetértenek abban, hogy a túlzott kibocsátás ugyanazon oknak tulajdonítható; vagy
 - b) a 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. függelékének 3.2.4. szakaszában előírt feltételek, ha a jóváhagyó hatóság megállapította, hogy a túlzott kibocsátás ugyanazon oknak tulajdonítható;

- 6.1.2. egy adott M ellenőrző rutin használat közbeni működési arányának ($IUPR_M$) esetében a vizsgálati minták megfelelnek a következő statisztikai feltételeknek; a minták méretét e melléklet 3.5. pontja szerint határozzák meg:
- a) a XI. melléklet 1. függeléke 3.1.5. pontjának megfelelően 0,1-es arány szerint jóváhagyott járművek esetében a járművekből gyűjtött adatok a vizsgálati mintában legalább egy M ellenőrző rutinnál vagy azt jelzik, hogy a vizsgálati minta átlagos használat közbeni működési aránya kisebb, mint 0,1, vagy azt, hogy a vizsgálati mintában a járművek legalább 66 százalékának 0,1-nél kisebb a használat közbeni működési aránya;
 - b) a XI. melléklet 1. függeléke 3.1.4. pontjának megfelelően teljes arány szerint jóváhagyott járművek esetében a járművekből gyűjtött adatok a vizsgálati mintában legalább egy M ellenőrző rutinnál vagy azt jelzik, hogy a vizsgálati minta átlagos használat közbeni működési aránya kisebb, mint a $Test_{min}(M)$ érték, vagy azt, hogy a vizsgálati mintában a járművek legalább 66 százalékának a $Test_{min}(M)$ értéknél kisebb a használat közbeni működési aránya.
- A $Test_{min}(M)$ értéke a következő:
- i. 0,230, ha az M ellenőrző rutin előírt használat közbeni működési aránya 0,26;
 - ii. 0,460, ha az M ellenőrző rutin előírt használat közbeni működési aránya 0,52;
 - iii. 0,297, ha az M ellenőrző rutin előírt használat közbeni működési aránya 0,336,
- a XI. melléklet 1. függelékének 3.1.4. pontja szerint.
- 6.2. A javítási intézkedési tervet a típusjóváhagyó hatósághoz kell benyújtani a 6.1. pontban említett értesítés keltétől számítva legkésőbb 60 munkanapon belül. A típusjóváhagyó hatóság 30 munkanapon belül nyilatkozik, hogy elfogadja-e a javítási intézkedési tervet. Ha azonban a gyártó az illetékes jóváhagyó hatóság számára elfogadható módon igazolni tudja, hogy több időre van szüksége az eltérésnek a javítási intézkedési terv benyújtásához szükséges kivizsgálásához, akkor a határidőt meg kell hosszabbítani.
- 6.3. A javítási intézkedéseknek ki kell terjedniük minden olyan járműre, amelyeknél valószínű, hogy ugyanez a hiba érinti őket. Meg kell vizsgálni, hogy szükséges-e a típus-jóváhagyási dokumentumok módosítása.
- 6.4. A gyártónak be kell adnia a javítási intézkedési tervvel kapcsolatos összes közlemény másolatát, valamint nyilvántartást kell vezetnie a visszahívási akcióról, és rendszeresen helyzetjelentést kell adnia a jóváhagyó hatóságnak.
- 6.5. A javítási intézkedési tervnek tartalmaznia kell a 6.5.1–6.5.11. pontban előírtakat. A gyártónak egyedi azonosító nevet vagy számot kell adnia a javítási intézkedési tervnek.
- 6.5.1. A javítási intézkedési terv által érintett összes járműtípus leírása.
- 6.5.2. Minden olyan egyedi módosítás, változtatás, javítás, korrekció, beállítás vagy más beavatkozás leírása, melynek célja, hogy a jármű ismét megfeleljen az előírásoknak, beleértve azoknak az adatoknak és műszaki vizsgálatoknak a rövid összegzését, amelyek alapján a gyártó a megfelelőség helyreállítását célzó adott intézkedések mellett döntött.
- 6.5.3. Annak az eljárásnak a leírása, amellyel a gyártó tájékoztatja a járműtulajdonosokat.
- 6.5.4. Adott esetben az olyan megfelelő karbantartásnak vagy használatnak a leírása, amelyet a gyártó annak a feltételeként ír elő, hogy a jármű a javítási intézkedési terv keretében jogosult legyen a javításra, és a gyártó indoklása, hogy miért köti ki e feltételt. Karbantartási vagy használati feltétel csak akkor köthető ki, ha az igazoltan kapcsolódik ahhoz a tényhez, hogy a jármű nem felel meg az előírásoknak, valamint a javítási intézkedésekhez.
- 6.5.5. Annak az eljárásnak a leírása, amelyet a járműtulajdonosoknak a javítás elvégzéséhez követniük kell. Ennek a leírásnak tartalmaznia kell azt az időpontot, amikortól a javítást el lehet végezteni, a műhelyben a javítás elvégzéséhez szükséges idő becslését, valamint azt, hogy hol végeznek ilyen javításokat. A javítást a jármű átadása után felesleges késedelem nélkül el kell végezni.
- 6.5.6. A járműtulajdonosoknak küldött tájékoztató másolata.
- 6.5.7. Annak a rendszernek a rövid leírása, amellyel a gyártó biztosítja, hogy a komponensek vagy rendszerek megfelelő mennyiségben rendelkezésre álljanak a javítások elvégzéséhez. Fel kell tüntetni azt az időpontot, amikortól megfelelő mennyiségű komponens vagy rendszer áll rendelkezésre az akció elkezdéséhez.
- 6.5.8. A javítást végző szakembereknek megküldendő összes utasítás másolata.
- 6.5.9. A javasolt javító intézkedéseknek a javítási intézkedési terv által érintett összes járműtípus károsanyag-kibocsátására, üzemanyag-fogyasztására, menettulajdonságára és biztonságára gyakorolt hatásának leírása, a következtetéseket alátámasztó adatokkal és műszaki tanulmányokkal együtt.
- 6.5.10. Minden olyan más információ, jelentés vagy adat, amelyet a típusjóváhagyó hatóság az ésszerűség határain belül szükségesnek ítél a javítási intézkedési terv értékeléséhez.
- 6.5.11. Ha a javítási intézkedési terv visszahívást is tartalmaz, akkor a javítások nyilvántartásának módszerét ismertető leírást is be kell adni a típusjóváhagyó hatósághoz. Címke használata esetén annak egy példányát is be kell nyújtani.

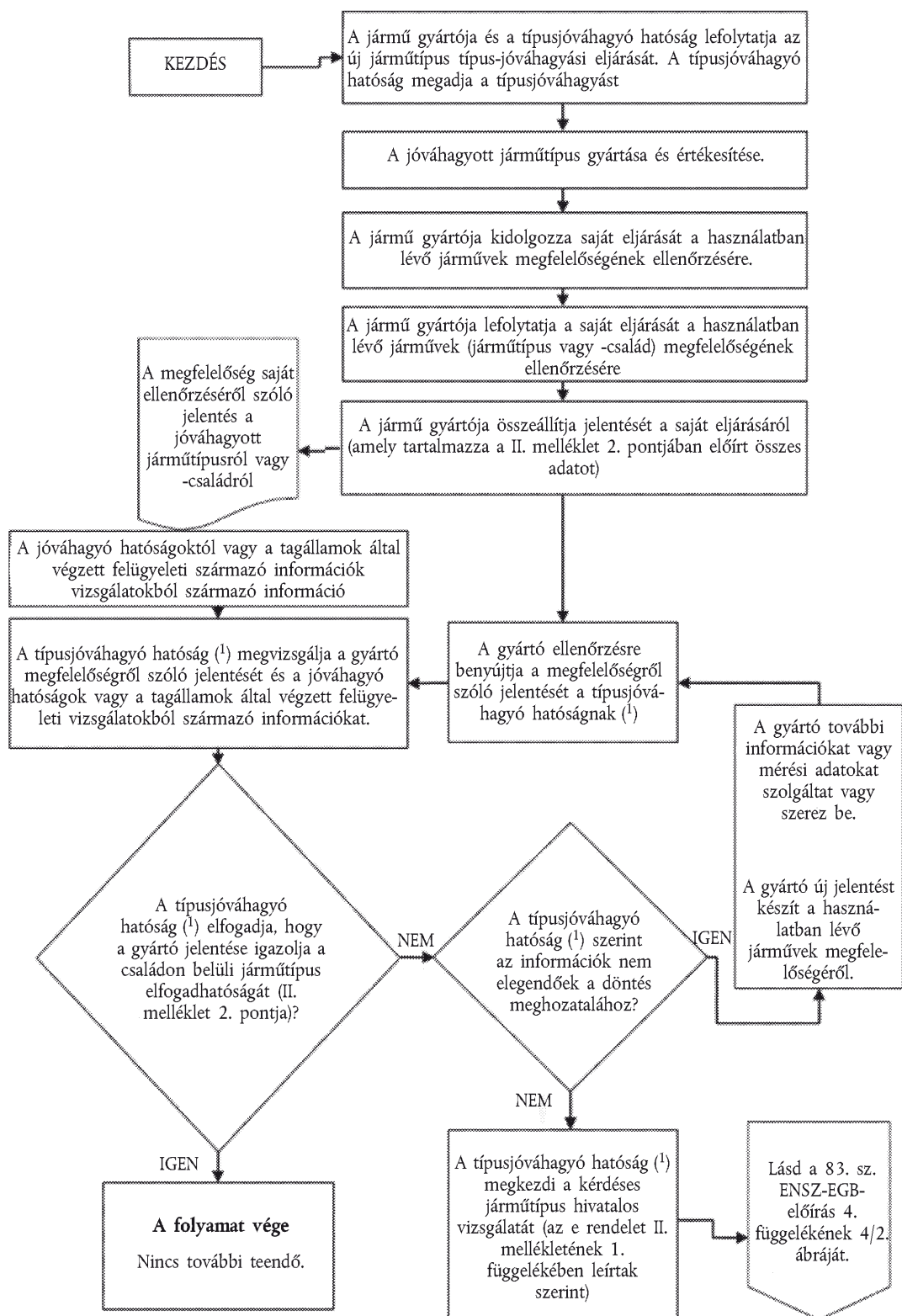
- 6.6. A gyártótól megkövetelhető, hogy gondosan megtervezett és szükséges vizsgálatokat végezzen a javasolt változtatás, javítás vagy módosítás által érintett komponenseken és járműveken, hogy igazolja a változtatás, javítás vagy módosítás eredményességét.
 - 6.7. A gyártónak nyilvántartást kell vezetnie minden visszahívott és javított járműről, valamint a javítást végző műhelyekről. A gyártónak a típusjóváhagyó hatóság számára kérésre a javítási intézkedési terv végrehajtásától számított öt éven keresztül betekintést kell biztosítania a nyilvántartásba.
 - 6.8. A javítást és módosítást vagy új komponensek beépítését a gyártó által a jármű tulajdonosának adott bizonylatban fel kell tüntetni.
-

2. függelék

Statistikai eljárás a használatban lévő járműveknek a kipufogócsőből származó kibocsátások tekintetében vett megfelelőségének vizsgálatára

1. Ez az eljárás a használatban lévő járműveket illetően az 1. típusú mérés tekintetében való megfelelőség ellenőrzésére használandó. A 83. sz. ENSZ-EGB előírás 4. függelékében leírt vonatkozó statisztikai módszert kell alkalmazni, az e függelék 2–9. pontjában felsorolt kivételekkel.
2. Az 1. jegyzetet nem kell alkalmazni.
3. A 3.2. szakasz a következőképpen értendő:
Egy jármű akkor minősül túlzott kibocsátást mutató járműnek, ha a 3.2.2. szakaszban megadott feltételek teljesülnek.
4. A 3.2.1. szakaszt nem kell alkalmazni.
5. A 3.2.2. szakaszban az 5.3.1.4. szakasz táblázatának B. sorára való hivatkozás az Euro 5 alá tartozó járművek esetében a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 1. táblázatára való hivatkozásként, az Euro 6 alá tartozó járművek esetében pedig a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 2. táblázatára való hivatkozásként értendő.
6. A 3.2.3.2.1. és a 3.2.4.2. szakaszban a 3. függelék 6. szakaszára való hivatkozás az e rendelet II. melléklete 1. függelékének 6. pontjára való hivatkozásként értendő.
7. A 2. és 3. jegyzetben az 5.3.1.4. szakasz táblázatának A sorára való hivatkozás az Euro 5 alá tartozó járművek esetében a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 1. táblázatára való hivatkozásként, az Euro 6 alá tartozó járművek esetében pedig a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 2. táblázatára való hivatkozásként értendő.
8. A 4.2. szakaszban az 5.3.1.4. szakaszra való hivatkozás az Euro 5 alá tartozó járművek esetében a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 1. táblázatára való hivatkozásként, az Euro 6 alá tartozó járművek esetében pedig a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 2. táblázatára való hivatkozásként értendő.
9. A 4/1. ábra helyébe a következő ábra lép:

»4/1. ábra

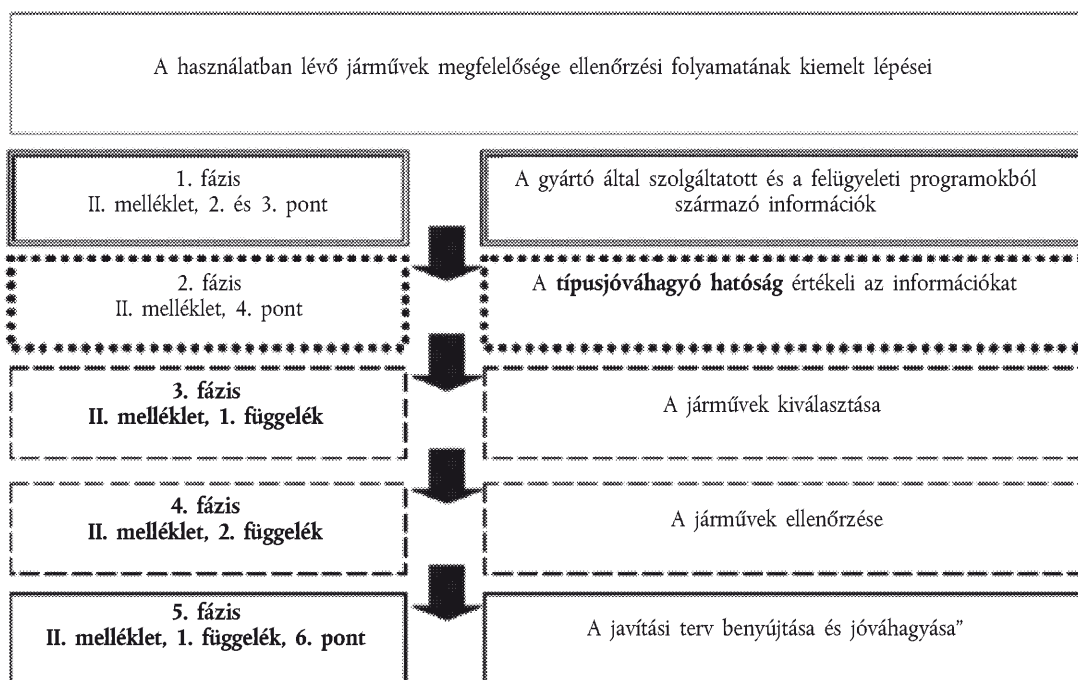
⁽¹⁾ Ebben az esetben a típusjóváhagyó hatóság a típusjóváhagyást e rendelet szerint kiadó hatóságot jelenti.

3. függelék

Használatban lévő járművek megfelelőségére vonatkozó felelősségek

1. Az 1. ábrán a használatban lévő járművek megfelelőségét vizsgáló ellenőrzési eljárás látható.
2. A gyártónak össze kell gyűjtenie az összes olyan információt, amely e melléklet előírásainak betartásához szükséges. A jóváhagyó hatóság figyelembe veheti a felügyeleti programokból származó információkat is.
3. A jóváhagyó hatóságnak le kell folytatnia az összes olyan eljárást és el kell végeznie az összes olyan vizsgálatot, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a használatban lévő járművek megfelelőségére vonatkozó előírások teljesüljenek (2–4. fázis).
4. Ha a szolgáltatott információk értékelése során ellentmondások vagy véleménykülönbségek merülnek fel, akkor a jóváhagyó hatóság szakvéleményt kér a típus-jóváhagyási vizsgálatot végző műszaki szolgáltatótól.
5. A gyártónak el kell készítenie és végre kell hajtania egy javítási intézkedési tervet. A tervet végrehajtása előtt jóvá kell hagyni a jóváhagyó hatósággal (5. fázis).

1. ábra

A használatban lévő járművek megfelelőségének ellenőrzési folyamata

A BIZOTTSÁG 567/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. június 14.)****egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Porchetta di Ariccia [OF])**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Olaszország kérelmét ⁽²⁾ a „Porchetta di Ariccia” elnevezés bejegyzésére.

- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért az említett elnevezést be kell jegyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezés bejegyzésre kerül.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 14-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 256., 2010.9.23., 10. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.2. osztály. Húsipari termékek (főzve, sózva, füstölve stb.)

OLASZORSZÁG

Porchetta di Ariccia (OF)

A BIZOTTSÁG 568/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. június 14.)****egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Miód drahimski [OFJ])**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) Az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* Lengyelország kérelmét ⁽²⁾ a „Miód drahimski” elnevezés bejegyzésére.

- (2) A Bizottsághoz nem érkezett az 510/2006/EK rendelet 7. cikke szerinti kifogás, ezért az említett elnevezést be kell jegyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az e rendelet mellékletében szereplő elnevezés bejegyzésre kerül.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 14-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Dacian CIOLOȘ
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

⁽²⁾ HL C 248., 2010.9.15., 8. o.

MELLÉKLET

A Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek:

1.4. osztály. Egyéb állati eredetű termékek (tojás, méz, különböző tejtermékek a vaj kivételével stb.)

LENGYELORSZÁG

Miód drahimski (OF))

A BIZOTTSÁG 569/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. június 15.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. június 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 15-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	90,3
	MK	31,8
	TR	93,0
	ZZ	71,7
0707 00 05	TR	112,2
	ZZ	112,2
0709 90 70	TR	117,4
	ZZ	117,4
0805 50 10	AR	74,7
	CL	79,9
	TR	63,4
	ZA	98,2
	ZZ	79,1
0808 10 80	AR	107,8
	BR	74,6
	CL	95,6
	CN	99,6
	NZ	114,6
	US	178,7
	UY	57,7
	ZA	99,5
	ZZ	103,5
0809 10 00	TR	166,5
	ZZ	166,5
0809 20 95	TR	409,3
	XS	175,4
	ZZ	292,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 570/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. június 15.)****a cukorágazat egyes termékeire a 2010/11-es gazdasági évben alkalmazandó, a 867/2010/EU rendelettel rögzített irányadó áraknak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel a cukorágazatban harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében a 318/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 30-i 951/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 36. cikke (2) bekezdése második albekezdésének második mondatára,

mivel:

- (1) A 867/2010/EU bizottsági rendelet ⁽³⁾ a 2010/11-es gazdasági évre megállapította a fehér cukorra, a nyers-

cukorra és egyes szirupokra alkalmazandó irányadó árakat és kiegészítő importvámokat. Ezen árakat és vámokat legutóbb az 565/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁴⁾ módosította.

- (2) A Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján az említett összegek módosításra szorulnak, a 951/2006/EK rendeletben foglalt előírásokkal és részletes szabályokkal összhangban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 951/2006/EK rendelet 36. cikkében említett termékek behozatalára a 2010/11-es gazdasági évben alkalmazandó irányadó áraknak és kiegészítő vámoknak a 867/2010/EU rendelettel rögzített összege e rendelet melléklete szerint módosul.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. június 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 15-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 178., 2006.7.1., 24. o.

⁽³⁾ HL L 259., 2010.10.1., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 156., 2011.6.15., 3. o.

MELLÉKLET

A fehér cukor, a nyerscukor és az 1702 90 95 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó irányadó árak és kiegészítő importvámok 2011. június 16-tól alkalmazandó módosított összegei

(EUR)

KN-kód	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó irányadó ár összege	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó kiegészítő vám összege
1701 11 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	47,19	0,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	47,19	0,45
1701 91 00 ⁽²⁾	48,59	2,89
1701 99 10 ⁽²⁾	48,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének III. pontjában meghatározott szabványminőségre megállapítva.⁽²⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének II. pontjában meghatározott szabványminőségre megállapítva.⁽³⁾ 1 %-os szacharóztartalomra megállapítva.

A BIZOTTSÁG 571/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2011. június 15.)****a gabonaágazatban a 2011. június 16-tól alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendelet alkalmazásának szabályairól (importvámok a gabonaágazatban) szóló, 2010. július 20-i 642/2010/EU bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002, az ex 1005 (a hibrid vetőmag kivételével), valamint – a vetésre szánt hibridek kivételével – ex 1007 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó behozatali vámnak meg kell egyeznie az e termékek behozatalára érvényes, 55 %-kal megnövelt, majd a szállítmányra alkalmazandó CIF-importárral csökkentett intervenció árral. E vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifa szerinti vámtételt.

- (2) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdésben említett behozatali vám kiszámítása céljából az abban a bekezdésben említett termékekre rendszeres időközönként reprezentatív CIF-importárt kell megállapítani.

- (3) A 642/2010/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002 00, az 1005 10 90, az 1005 90 00 és az 1007 00 90 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó importvám kiszámításához az ugyanezen rendelet 5. cikkében leírt módszerrel meghatározott napi reprezentatív CIF-importárt kell alkalmazni.

- (4) Helyénvaló rögzíteni a behozatali vámokat 2011. június 16-tól az új behozatali vám hatálybalépése napjáig tartó időszakra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A gabonaágazatban 2011. június 16-tól alkalmazandó, az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett behozatali vámokat e rendelet I. melléklete határozza meg a II. mellékletben ismertetett adatok alapján.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. június 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 15-én.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 187., 2010.7.21., 5. o.

I. MELLÉKLET

Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett termékek 2011. június 16-tól alkalmazandó behozatali vámjai

KN-kódszám	Áru megnevezése	Behozatali vám ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	DURUMBÚZA, kiváló minőségű	0,00
	közepes minőségű	0,00
	gyenge minőségű	0,00
1001 90 91	KÖZÖNSÉGES BÚZA, vetőmag	0,00
ex 1001 90 99	KÖZÖNSÉGES BÚZA, kiváló minőségű, a vetőmag kivételével	0,00
1002 00 00	ROZS	0,00
1005 10 90	KUKORICA, vetőmag, a hibrid kivételével	0,00
1005 90 00	KUKORICA, a vetőmag kivételével ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	CIROKMAG, a vetésre szánt hibrid kivételével	0,00

⁽¹⁾ Az Unióba az Atlanti-óceánon vagy a Szuezi-csatornán keresztül érkező árukra a 642/2010/EU rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében az importőr a következő vámcsökkentésben részesülhet:

- 3 EUR/t, ha a kirakodási kikötő a Földközi-tenger vagy a Fekete-tenger partján található,
- 2 EUR/t, ha a kirakodási kikötő Dániában, Észtországban, Írországon, Lettországon, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban vagy az Ibériai-félsziget atlanti-óceáni partján van.

⁽²⁾ Az importőr 24 EUR/t általános-vámcsökkentésben részesülhet, amennyiben a 642/2010/EU rendelet 3. bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek.

II. MELLÉKLET

Az I. mellékletben rögzített vámok kiszámításánál figyelembe vett adatok

31.5.2011-14.6.2011

1. A 642/2010/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

(EUR/t)

	Közönséges búza ⁽¹⁾	Kukorica	Durumbúza, kiváló minőségű	Durumbúza, közepes minőségű ⁽²⁾	Durumbúza, gyenge minőségű ⁽³⁾	Árpa
Tőzsde	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Tőzsdei jegyzés	270,51	205,35	—	—	—	—
FOB-ár, USA	—	—	338,30	328,30	308,30	172,34
Öböl-beli árnövelés	—	16,15	—	—	—	—
Nagy-tavaki árnövelés	92,13	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ 14 EUR/t árnövelés együtt (a 642/2010/EU rendelet 5. cikkének (3) bekezdése).⁽²⁾ 10 EUR/t árcsökkentés (a 642/2010/EU rendelet 5. cikkének (3) bekezdése).⁽³⁾ 30 EUR/t árcsökkentés (a 642/2010/EU rendelet 5. cikkének (3) bekezdése).

2. A 642/2010/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Szállítási költség: Mexikói-öböl–Rotterdam 17,78 EUR/t

Szállítási költség: Nagy-tavak–Rotterdam 47,92 EUR/t

HATÁROZATOK

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG ATALANTA/2/2011 HATÁROZATA

(2011. június 15.)

a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelethez (Atalanta) az európai uniós műveleti parancsnok kinevezéséről

(2011/341/KKBP)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikkére,

tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről (Atalanta) szóló, 2008. november 10-i 2008/851/KKBP tanácsi együttes fellépésre⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikkére,

mivel:

- (1) A 2008/851/KKBP együttes fellépés 6. cikke értelmében a Tanács felhatalmazta a Politikai és Biztonsági Bizottságot, hogy hozzon határozatokat az európai uniós műveleti parancsnok kinevezéséről.
- (2) Az Egyesült Királyság javasolta, hogy Buster HOWES vezérőrnagy helyére Duncan POTTS ellentengernagyot nevezzék ki európai uniós műveleti parancsnoknak.
- (3) Az Európai Unió Katonai Bizottsága támogatja ezt a javaslatot.
- (4) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia

helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 5. cikke értelmében Dánia nem vesz részt az Unió olyan határozatainak és intézkedéseinek kidolgozásában és végrehajtásában, amelynek védelmi vonatkozásai vannak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Duncan POTTS ellentengernagyot európai uniós műveleti parancsnokká nevezik ki a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelethez.

2. cikk

Ez a határozat 2011. augusztus 1-jén lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2011. június 15-én.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről
az elnök
O. SKOOG

⁽¹⁾ HL L 301., 2008.11.12., 33. o.

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK HATÁROZATA

(2011. május 9.)

az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló EKB/2004/3
határozat módosításáról

(EKB/2011/6)

(2011/342/EU)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 12.3. cikkére,

tekintettel az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2004. február 19-i EKB/2004/2 határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 23. cikkére,

mivel:

(1) A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (6) bekezdése alapján külön feladatokat ruházhat az Európai Központi Bankra („EKB”) hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban. A Tanács élt e lehetőséggel, és az Európai Központi Banknak az Európai Rendszerkockázati Testület működését érintő külön feladatokkal történő felruházásáról szóló, 2010. november 17-i 1096/2010/EU tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikkében az EKB-t felruházta az Európai Rendszerkockázati Testület („ERKT”) titkársága biztosításának feladatával, ezzel elemzési, statisztikai, igazgatási és logisztikai támogatást nyújtva az ERKT-nek. Ezzel összefüggésben az EKB az ERKT-val összefüggő tevékenységeivel vagy döntéseivel kapcsolatban dokumentumokat is fog készíteni és tárolni, amelyek az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i EKB/2004/3 határozat értelmében EKB-dokumentumnak fognak minősülni ⁽³⁾.

(2) Miközben az 1096/2010/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint az ERKT titkársága biztosítja az EKB/2004/3 határozat alkalmazását (mely határozat meghatározza azokat a feltételeket és korlátokat, melyek szerint az ERKT-nak nyilvános hozzáférést kell adnia az ERKT-dokumentumokhoz), az EKB-nak ki kell igazítania az EKB/2004/3 határozatot azon tény megjelenítése érdekében, hogy az EKB az ERKT-val összefüggő tevékenységeivel és politikáival vagy döntéseivel kapcsolatban dokumentumokat is fog készíteni és tárolni, amelyek az EKB/2004/3 határozat értelmében vett EKB-dokumentumnak fognak minősülni.

(3) Szükség van annak biztosítására, hogy az EKB elutasíthassa a Szerződés 127. cikkének (5) vagy (6) bekezdése

szerinti tevékenységeihez, politikáihoz vagy döntéseihez kapcsolódó olyan dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyeket a pénzügyi stabilitás területén készít vagy őriz, beleértve az ERKT-nak nyújtott támogatását is, amennyiben azok közzététele sértene a közérdek védelmét az Unió pénzügyi rendszerének stabilitását illetően.

(4) Az EKB/2004/3 határozaton el kell végezni a szükséges módosításokat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő terminológiai és számozási változások átvezetése érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EKB/2004/3 határozat a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) Az a) pont a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— az Unió egészében vagy valamely tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitása;”

b) A „Közösség” szót az „Unió” szó, a „közösségi” szót az „uniós” szó váltja fel.

2. A 4. cikk (4) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az Európai Rendszerkockázati Testület dokumentumaihoz való hozzáférést illetően alkalmazni kell az Európai Rendszerkockázati Testület dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2011. június 3-i ERKT/2011/5 határozatot (*), amely az Európai Központi Banknak az Európai Rendszerkockázati Testület működését érintő külön feladatokkal történő felruházásáról szóló, 2010. november 17-i 1096/2010/EU tanácsi rendelet (**) 7. cikke alapján került elfogadásra.

(*) HL C 176., 2011.6.16., 3. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 162. o.”

⁽¹⁾ HL L 80., 2004.3.18., 33. o.⁽²⁾ HL L 331., 2010.12.15., 162. o.⁽³⁾ HL L 80., 2004.3.18., 42. o.

3. A 8. cikkben a Szerződés 230. cikkére való hivatkozásokat a 263. cikkére, a 195. cikkére való hivatkozásokat pedig a 228. cikkére való hivatkozás váltja fel.

2. cikk

Ez a határozat 2011. június 18-án lép hatályba.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2011. május 9-én.

az EKB elnöke
Jean-Claude TRICHET

IV

(Az EK-Szerződés, az EU-Szerződés és az Euratom-Szerződés alapján 2009. december 1-je előtt elfogadott jogi aktusok)

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG 341/09/COL HATÁROZATA

(2009. július 23.)

a bizonyos szervezeteket érintő adókedvezmény tekintetében bejelentett rendszerről (Norvégia)

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ⁽¹⁾,

TEKINTETTEL az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 61–63. cikkére, valamint 26. jegyzőkönyvére,

TEKINTETTEL az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 24. cikkére,

TEKINTETTEL a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésére és II. része 4. cikkének (4) bekezdésére, 6. cikkére és 7. cikkének (5) bekezdésére ⁽⁴⁾,

TEKINTETTEL az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének alkalmazásáról és értelmezéséről szóló hatósági iránymutatásokra ⁽⁵⁾ és különösen annak a vállalkozások adóztatásáról szóló fejezetére,

TEKINTETTEL a 3. jegyzőkönyv II. részének 27. cikkében említett végrehajtási rendelkezésekről szóló, 2004. július 14-i 195/04/COL határozatra ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A továbbiakban: Hatóság.

⁽²⁾ A továbbiakban: EGT-megállapodás.

⁽³⁾ A továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás.

⁽⁴⁾ A továbbiakban: 3. jegyzőkönyv.

⁽⁵⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott és közzétett iránymutatások az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve 1. cikkének alkalmazásáról és értelmezéséről, HL L 231., 1994.9.3., 1. o. és a 32. sz. EGT-kiegészítés, 1994.9.3. A továbbiakban: az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás.

⁽⁶⁾ A módosított 2004. július 14-i 195/04/COL határozat, HL L 139., 2006.5.25., 37. o. és 26. EGT-kiegészítés, 2006.5.25., 1. o. Az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás frissített változatát közzétették a Hatóság honlapján: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

TEKINTETTEL a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárásnak a szervezeteket érintő adókedvezményre vonatkozóan bejelentett rendszer tekintetében történő megindításáról szóló, 2007. december 19-i 719/07/COL határozatra,

MIUTÁN FELHÍVTA az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽⁷⁾ és tekintettel ezek észrevételeire,

mivel:

I. TÉNYEK

1. ELJÁRÁS

A norvég hatóságok a norvég Kormányzati Igazgatási és Kormányreform-minisztérium 2007. június 28-án kelt, a Hatóság által 2007. június 29-én kézhez vett és iktatott levelével (427327. sz. dokumentum), és a Pénzügyminisztérium 2007. június 22-én kelt, a Hatóság által 2007. július 4-én érkeztetett levelével (428135. sz. dokumentum) a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (3) bekezdése szerint bejelentették a Hatóságnak az adótörvény 10-50. cikkében foglalt adózási szabályok szervezetekre vonatkozóan javasolt módosítását.

A Hatóság több levélváltást követően ⁽⁸⁾ 2007. december 19-én kelt levelével tájékoztatta a norvég hatóságokat arról, hogy a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak a bizonyos szervezeteket érintő adókedvezmény tekintetében bejelentett rendszer vonatkozásában történő megindításáról határozott. A norvég hatóságok 2008. február 20-án kelt levelükkel (465882. sz. dokumentum) nyújtották be a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló 719/07/COL határozatra tett észrevételeiket.

⁽⁷⁾ HL L 96., 2008.4.17., 27. o. és 20. EGT-kiegészítés, 2008.4.17., 44. o.

⁽⁸⁾ A Hatóság és a norvég hatóságok közötti levélváltást illetően részletesebb információk találhatóak a Hatóság hivatalos vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatában, 719/07/COL határozat (HL C 96., 2008.4.17., 27. o. és a 20. sz. EGT-kiegészítés, 2008.4.17., 44. o.).

A 719/06/COL határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és annak EGT-kiegészítésében⁽⁹⁾. A Hatóság felhívta az érdekelt feleket észrevételeik benyújtására.

A Hatóság több érdekelt féltől is kapott észrevételeket⁽¹⁰⁾. A Hatóság ezeket az észrevételeket 2008. május 23-án kelt levelével (478026. sz. dokumentum) továbbította a norvég hatóságokhoz, amelyek lehetőséget kaptak a benyújtott észrevételekre való válaszadásra, azonban úgy döntöttek, hogy további észrevételeket nem nyújtanak be.

2. A JAVASOLT INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

2.1. ELŐZMÉNYEK

A norvég hatóságok 1992-ben olyan rendszert vezettek be, amely bizonyos szövetkezetek számára egyedi adókedvezményt biztosított. A rendszer szerint a mezőgazdasági, erdészeti és halászati ágazatokban működő bizonyos szövetkezetek, valamint a fogyasztói szövetkezetek és építési szövetkezetek adókedvezményre kaptak jogosultságot a sajáttőke-allokációk alapján. A rendszer nem terjedt ki a szövetkezetek más formáira. A kedvezmény az éves nettó jövedelem legfeljebb 15 %-ára korlátozódott, és kizárólag a szövetkezeti tagok közötti kereskedelemről származó jövedelmet érintette. A megengedett legmagasabb mértékű kedvezménnyel a társasági adó szokásos 28 %-os kulcsa 23,8 %-ra csökkent. A rendszer célja az volt, hogy a szövetkezetek számára adóelőnyt nyújtson azon az alapon, hogy azok más vállalkozásokhoz képest nehezebben jutnak hozzá saját tőkéhez.⁽¹¹⁾

A rendszert a 2005-ös adóévtől kezdődően beszüntették. A norvég hatóságok azonban a 2007. évi költségvetéssel kapcsolatban javasolták a rendszer újbóli, némiképpen módosított formában történő bevezetését⁽¹²⁾. Ezért a rendszert bejelentették a Hatóságnak.

2.2. A RENDSZER CÉLJA

A bejelentés szerint a szövetkezeteket a korlátozott felelősségű társasági alakzatok alternatívájaként támogatni kell, a demokrácia, az önszégítés, a felelősség, az egyenlőség, a méltányosság és a szolidaritás elvén alapuló vállalkozások fenntartásához fűződő közérdekből. Ezért a korlátozott felelősségű társasági alakzatok alternatívájaként működő szövetkezeti társulások fenntartásához fűződő, nem számszerűsíthető közérdek biztosítása érdekében ellentételezést szükséges nyújtani a szövetkezeteknek a más vállalkozásokhoz képest általuk elszenvedett hátrányokért. A bejelentés szerint a bejelentett rendszer célja a tőkejutathoz kapcsolódó egyes hátrányok kompenzálása.

⁽⁹⁾ A HL-hivatkozást lásd a 8. lábjegyzetben.

⁽¹⁰⁾ Lásd a lenti I-5. szakaszt.

⁽¹¹⁾ A norvég kormány 2006. szeptember 29-i javaslatának 12.2. szakasza (Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 – lovendringer).

⁽¹²⁾ Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 - lovendringer.

2.3. A JAVASOLT INTÉZKEDÉS

A bejelentett rendszerről az adótörvény új 10-50. szakasza rendelkezik, amely szerint a szövetkezetek adókedvezményre lehetnek jogosultak. A törvényszöveg így szól:

„[...] kedvezmény adható a bevétel legfeljebb 15 %-áig a közös tőkéhez való hozzájárulás tekintetében. A kedvezmény csak a tagok közötti kereskedelemről származó jövedelemre vehető igénybe. A tagok közötti és ezzel egyenértékű kereskedelmet a könyvelésben fel kell tüntetni, és azt bizonyítani kell.”⁽¹³⁾

A norvég hatóságok szerint a „közös tőke” kifejezés nem a szövetkezetek valamely mérlegtételére utal, hanem a szövegben pusztán adózási értelemben szerepel. Ebből következően a közös tőke állhat a tagoknak ki nem fizetett nyereségrészesedésből, a „későbbi kifizetési tartalékra” képzett tőkéből⁽¹⁴⁾ és a tagok szövetkezeti tőkeszámlájára átvettett egyéni nyereségrészesedésekből.⁽¹⁵⁾

Az „egyenértékű kereskedelem” fogalmát az adótörvény 10-50. szakaszának (3) bekezdése határozza meg, és eszerint ilyen a halászati értékesítési szervezetek más halászati értékesítési szervezetek tagjaitól történő beszerzése – egyes feltételek teljesülése esetén –, és ilyen továbbá a mezőgazdasági szövetkezet más szövetkezettől piacsabályozási céllal történő beszerzése, valamint az állami hatóság által előírt felvásárlás.⁽¹⁶⁾

A javasolt rendelkezésből következik, hogy az adókedvezmény általánosságban csak a tagok közötti kereskedelemről származó jövedelemre vehető igénybe. Ennélfogva nem jár adókedvezmény a másokkal folytatott kereskedelem tekintetében. Az adótörvény 10-50. szakaszának tervezete szerint a szövetkezet könyvelése alapján a tagok közötti kereskedelemnek és az egyenértékű kereskedelemnek elkülöníthetőnek kell lennie. Ezért alapvető a tagok közötti kereskedelem és a harmadik személyekkel folytatott kereskedelem tekintetében az elkülönített könyvelés. A szövetkezetnek képesnek kell lennie a tagok közötti kereskedelem és az egyenértékű kereskedelem bizonyítására.

⁽¹³⁾ A Hatóság nem hivatalos fordítása. Az eredeti norvég szöveg így szól: „[...] I tillegg kan det gis fradrag for avsetning til felleseid andelskapital med inntil 15 prosent av inntekten. Fradrag gis bare i inntekt av omsetning med medlemmene. Omsetning med medlemmene og likestilt omsetning må fremgå av regnskapet og kunne legitimeres.”

⁽¹⁴⁾ A szövetkezeti törvény 28. szakasza.

⁽¹⁵⁾ A szövetkezeti törvény 29. szakasza.

⁽¹⁶⁾ A norvég hatóságok kijelentették, hogy ez a rendelkezés csak azokra a szövetkezetekre vonatkozik, amelyek tevékenysége nem tartozik az EGT-megállapodás hatálya alá. Vö.: a norvég hatóságok 2009. július 6-án kelt levelével (523765. sz. dokumentum), 3. o. Ennek alapján a Hatóság nem bocsátkozik az „egyenértékű kereskedelem” elemzésébe.

A norvég hatóságok a bejelentésben úgy becsülték, hogy az adóbevételek rendszerből adódó csökkenése a 2007-es adóévben kb. 35–40 millió NOK (közelítőleg 4–5 millió EUR) lenne.

2.4. KEDVEZMÉNYEZETTEK

A rendszer az adótörvény 10-50. szakasza tervezetének (2), valamint (4)–(6) szakaszában megjelölt szervezetekre vonatkozik. Ezekből a rendelkezésekből az következik, hogy a bejelentett rendszer főként bizonyos fogyasztói szervezetekre és a mezőgazdasági, erdészeti és halászati ágazatokban működő szervezetekre terjed ki.

A fogyasztói szervezeteket illetően: az adótörvény 10-50. szakasza tervezete (2) bekezdésének a) pontjából következik, hogy a rendszert csak azok a fogyasztói szervezetek vehetik igénybe, amelyek rendszeres bevételének több mint 50 %-a a tagok közötti kereskedelemről származik.

Emellett az adókedvezményt az építési szervezetekről szóló törvény hatálya alá tartozó építési szervezetek⁽¹⁷⁾ is igénybe vehetik. Ez a 2005-ig hatályban lévő változathoz képest a rendszer kiterjesztését jelenti, vö. a fenti I-2. 1. szakasszal.

A rendszer hatálya nem terjed ki az adótörvény 10-50. szakaszában kifejezetten nem említett szervezetekre. A norvég hatóságok szerint a jogosult szervezetek kiválasztásának alapja az a feltevés, hogy a bejelentett rendszer hatálya alá tartozó ágazatokban feltétlenül ellentételezni szükséges a többletköltségeket. A rendszer hatályán kívül eső ágazatok szervezetek – a norvég hatóságok szerint – általában korlátozott gazdasági tevékenységet végző vállalkozások vagy nem gazdasági jellegű tevékenységet végző kisvállalkozások.

2.5. A SZÖVETKEZET FOGALOMMEGHATÁROZÁSA A NORVÉG JOGBAN

A szervezetet a szervezetekről szóló törvény⁽¹⁸⁾ 1. szakaszának (2) bekezdése fogalmilag olyan vállalkozásként határozza meg,

„amelynek fő célja tagjai gazdasági érdekeinek előmozdítása a tagoknak a társulásban vevőként, szállítóként vagy más hasonló módon történő részvétele révén, amennyiben

1. a befektetett tőke szokásos hozamát meghaladó nyereséget a társulásban hagyják vagy a tagok között a csoporton belüli kereskedelemben való részesedésük alapján felosztják; és
2. egyetlen tag sem tartozik személyes felelősséggel a csoport tartozásaiért, sem a teljes tartozást alkotó adósság egésze, sem annak egy része tekintetében.”⁽¹⁹⁾

⁽¹⁷⁾ Lov 6. juni 2003 No 38 Lov om bustadbyggjelag (bustadbyggjelslova).

⁽¹⁸⁾ Lov 29. juni 2007 No 81 Lov om samvirkeforetak (samvirkelova).

⁽¹⁹⁾ Fordítás a norvég Szövetkezeti Központ honlapjáról, www.samvirke.org.

Emellett a szervezetekről szóló törvény 3. szakaszának (2) bekezdéséből következik, hogy a szervezet tagjai nem kötelesek vagyoni hozzájárulás szolgáltatására a szervezet számára, kivéve, ha ezt az egyes tagok a tagsági jogviszony létrehozásakor vagy külön megállapodásban írásban vállalták. Ettől a követelménytől csak akkor lehet eltekinteni, ha a tagsági hozzájárulás fizetésére vonatkozó kötelezettséget a szervezet alapszabálya írja elő. Ezen túlmenően ugyanebből a rendelkezésből következik, hogy a vagyoni hozzájárulásra vonatkozó kötelezettséget adott összeg meghatározásával vagy más módon korlátozni kell.

2.6. A NORVÉG SZÖVETKEZETI MOZGALOM⁽²⁰⁾

Norvégiában körülbelül 4 000 szervezet létezik, összesen több mint kétfélmillió tagssággal. A szervezetek főként a mezőgazdasági, halászati, lakásépítési és fogyasztási ágazatokban működnek, de más gazdasági ágazatokban is jelen vannak, így a biztosítás, a közlekedés, az energiaellátás, az egészségügy és a média stb. terén.

A Norvég Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetsége (FNAC) 14 olyan országos szervezetet tömörít, amelyek mezőgazdasági termékek, valamint mezőgazdasági termeléshez használt áruk (műtrágyák, gépek stb.) feldolgozása, értékesítése és beszerzése, továbbá az állattenyésztés, a hitelezés és a biztosítás területén tevékenykednek. A mezőgazdasági szervezeteknek 50 000-nél több egyéni tagja (mezőgazdasági termelők) és mintegy 19 000 alkalmazottja van, és az éves forgalom meghaladja a 58 milliárd NOK-t (körülbelül 6 milliárd EUR). Mezőgazdasági szervezetek a tulajdonosai néhány olyan jól ismert norvég márkának, mint amilyen a TINE (tejtermékek), a Gilde (vörös húсок) és a Prior (tojás és baromfi). A mezőgazdasági szervezetek fő célkitűzése az, hogy feldolgozási és forgalmazási csatornákat biztosítsanak a mezőgazdasági termények számára, valamint hogy az egyes mezőgazdasági üzemekben kedvező feltételeket teremtsenek a tőkéhez és a nyersanyagokhoz való hozzájutáshoz.

A norvég nyershaltörvény⁽²¹⁾ értelmében a norvég szövetkezeti értékesítési szervezetek kizárólagos joggal rendelkeznek – a tenyésztett hal kivételével – a hal és a kagyló elsődleges kereskedelmének bonyolítására. Az ágazatokban hat szövetkezeti értékesítési szervezet működik. Az egyes szervezetek működési területe földrajzi terület és/vagy fajta szerint oszlik meg. A szövetkezeti értékesítési szervezetek tulajdonosai maguk a halászok. A forgalmazási feladatokon túlmenően az értékesítési szervezetek a tengeri erőforrások védelmével kapcsolatos ellenőrzési feladatokat is ellátnak. A hal és kagyló elsődleges forgalmazási értéke körülbelül 6 milliárd NOK (körülbelül 620 millió EUR). Az összes hal és kagyló 90 %-át exportálják.

⁽²⁰⁾ Az ebben a szakaszban megadott adatok főként a norvég Szövetkezeti Központ honlapjáról származnak, amely szövetkezeti tájékoztató, dokumentációs és tanácsadó központként működik, és amelyet a vezető norvégiai szövetkezeti szervezetek működtetnek, www.samvirke.org

⁽²¹⁾ Lov 14. desember 1951 No 3 om omsetning av råfisk (Råfiskloven), vö. különösen a 3. szakasszal.

A Coop NKL BA a norvég fogyasztói szervezetek központi szervezete. A Coop élelmiszerlánc-körülbelül 1,1 millió egyéni tagot számlál, akik 140 szervezetbe szerveződnek. A lánc több mint 1 350 üzletet üzemeltet, körülbelül 34 milliárd NOK (körülbelül 3,6 milliárd EUR) éves forgalommal és 22 000 körüli alkalmazotti létszámmal. A lánc az élelmiszerüzletek piacán 24 %-os piaci részesedéssel rendelkezik. A Coop részt vesz az élelmiszer-feldolgozásban is, és a beszerzést és feldolgozást illetően együttműködést folytat más skandináv szervezetekkel. A fogyasztói szervezetek fő célkitűzése az, hogy tagjaikat versenyképes áron megbízható és hasznos árukkal és szolgáltatásokkal lássák el, egyidejűleg pedig biztosítsák érdekvédelmüket fogyasztóvédelmi kérdésekben.

A Szövetkezeti Lakásépítő Társulások Norvég Szövetsége (NBBL) tagságon alapuló nemzeti szervezet, amely 86 szövetkezeti lakásépítő társulást képvisel, 772 000 egyéni taggal, és a közel 5 100 társult lakásszövetkezetben 378 000 lakással rendelkezik. A szövetkezeti lakásépítő társulások mérete változó, az egyéni tagok száma pedig 100 és 190 000 közötti. A lakásszövetkezetek jelentős részesedéssel rendelkeznek a városi lakásépítési piacon. Piaci részesedésük Oslóban közel 40 %-os, az országos átlag pedig 15 %. A szövetség fő célkitűzése az, hogy a tagok számára jó minőségű és megfelelő lakásokat biztosítson, emellett pedig arra törekszik, hogy megfelelő és stabil körülményeket teremtsen a szövetkezeti lakásépítés területén.

2.7. A TÁRSASÁGI ADÓZÁS NORVÉG SZABÁLYOZÁSA ÉS A SZÖVETKEZETEKRE VONATKOZÓ ÁLLÁSPONT

Norvégiában a társasági adó általános mértéke jelenleg 28 %. Adó a gazdasági szervezetek adóalapot képező nettó bevétele után fizetendő. Az adót akkor is meg kell fizetni, ha a bevételt a társaság saját tőkéjének növelésére fordítja. A norvég Legfelsőbb Bíróság azonban megállapította, hogy a részvénylétetek a fogadó társaságnál nem képeznek adóköteles bevételt⁽²³⁾. Ennek oka az, hogy a hozzájárulásokat a hozzájárulást teljesítő által korábban leadóztottnak tekintik. Ennélfogva – mivel a vállalkozásnak 28 %-os adót kell fizetnie a vállalkozás saját bevételeiből finanszírozott saját tőke után – a részvényesektől vagy harmadik személyektől kapott vagyoni betét nem adóköteles. Ebből következik, hogy a korlátozott felelősségű társaságként stb. működő vállalkozások saját tőkéjüket megemelték azáltal, hogy nem adóköteles vagyoni betéteket fogadnak betéteseiktől/részvényeseiktől vagy harmadik személyektől.

A szövetkezetek azonban ezzel a lehetőséggel nem élhetnek: a norvég szövetkezeti törvény szerint szövetkezetek nem bocsáthatnak ki nyilvános részvényeket vagy más tőkeigazolásokat, illetve értékpapírokat. Továbbá úgy tekintik, hogy a nyitott tagság elve korlátozza a szövetkezeti tagoktól követelhető tőke-hozzájárulás mértékét.

A bejelentés szerint a szövetkezetekre rótt törvényi kötelezettségeket és korlátozásokat a norvég hatóságok szükségesnek és

a szövetkezeti elvek folyamányának tekintik. Ezért a norvég hatóságok megítélése szerint e korlátozások feloldása az alapvető szövetkezeti elveket sértené. A norvég hatóság rámutatnak, hogy a norvég szövetkezeti törvény ebben a kérdésben valószínűleg szigorúbb a többi európai állam szövetkezetekre vonatkozó jogszabályainál. A norvég hatóságok példaként említik az európai szövetkezet státútumáról szóló EK rendelet 64. cikkét⁽²³⁾, amely szerint a szövetkezet rendelkezhet részjegyek nem minősülő értékpapírok vagy kötvények kibocsátásáról, amelyekhez szavazati jog nem kapcsolódik, és ezeket tagok vagy tagsággal nem rendelkezők egyaránt jegyezhetik. Ennek ellenére a norvég hatóságok megítélése szerint a norvégiai szövetkezetekre rótt korlátozások szükségesek.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

A Hatóság 719/07/COL határozatával a bejelentett rendszer tekintetében a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról döntött. Az eljárást megindító határozatban a Hatóság előzetes álláspontja az volt, hogy a rendszer az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

Először is a Hatóság úgy értékelte, hogy a szövetkezeteket érintő adókedvezmény tekintetében bejelentett rendszer a szövetkezetekre nézve előnyt keletkeztet. Másodszor a Hatóság megítélése szerint a szövetkezeteket érintő adókedvezmény szelektív, és kétélyei voltak afelől, hogy ezt a norvég adórendszer jellege vagy általános rendszere indokolná. Mivel a rendszer alkalmazásának eredményeként az érintett szövetkezetek által fizetendő társasági adó csökken, a Hatóság hangot adott aggályainak, miszerint a rendszer torzíthatja a versenyt, illetve ezzel fenyeget. Végül a Hatóság azzal kapcsolatos kétélyeinek adott hangot, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethetőnek tekinthető-e az EGT-megállapodás 61. cikkében foglalt kivételek bármelyikével, és ilyen módon összeegyeztethetőnek tekinthető-e az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályaival.

4. A NORVÉG HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

A norvég hatóságok azzal érveltek, hogy a javasolt adókedvezmény nem keletkeztet előnyt a szövetkezetek javára. A norvég hatóságok egyrészt állítják, hogy az adókedvezményt „azon alku részének kell tekinteni, amelynek keretében az adózási rendszer állami kifizetést nyújt a szövetkezeti vállalkozásoknak annak fejében, hogy az utóbbiak alkalmazkodnak a szövetkezetek hatályos jogszabályi keretrendszeréhez”.⁽²⁴⁾ Az állam ezzel garantálja a szövetkezeti forma – mint a korlátozott felelősségű társasági alakzatok alternatívája – létét, amit nem szám-szerűsíthető közérdeknek tekintenek. Másrészt a norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy az adókedvezményt a tőkéhez jutás tekintetében a szövetkezetekre rótt – a szövetkezetek struktúrális hátrányának tekintett – korlátozások miatt a szövetkezeteknél felmerülő többletköltségekért való ellentételezésnek kell tekinteni. A norvég hatóságok azt állítják, hogy véleményük szerint a szóban forgó intézkedés pusztán a szövetkezetekre a saját tőkéhez való hozzájárulás tekintetében rótt lényeges hátrány kompenzálására és ellensúlyozására szolgál.

⁽²³⁾ A Tanács 1435/2004/EK rendelete (2003. január 22.) az európai szövetkezet státútumáról (SCE) (HL L 207., 2003.8.18., 1. o.).

⁽²⁴⁾ A norvég hatóság 2008. február 20-én kelt levele (465882. sz. dokumentum), 2. o.

⁽²²⁾ Rt. 1917, 627. o. és Rt. 1927, 869. o.

A norvég hatóságok mindkét érv tekintetében kijelentik, hogy a rendszer megfelel a piaci befektető elvének. Az érvelés alapja láthatólag az a felfogás, hogy a rendszer alapján adott támogatás nem haladja meg a szövetkezeti formában történő működés többletköltségeit, valamint a köz számára a szövetkezeti forma megtartásából keletkező előnyöket.

Ezen túlmenően a norvég hatóságok állítják, hogy az adózási intézkedés igénybevétele nem zárja ki a piaci befektető elve alkalmazását, mivel a támogatás állam által választott formája nem bír jelentőséggel.

Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata és az Európai Bizottság határozathozatali gyakorlata alapján abból a tényből, hogy az intézkedés a vállalkozások által elszenvedett hátrányt ellentételez, még nem következik az, hogy az intézkedést ne lehetne a vállalkozásokra nézve előnyt keletkeztető intézkedésnek tekinteni. A norvég hatóságok szerint erre az ügyre az említett intézmények gyakorlata nem vonatkozik. Valamennyi korlátozott felelősséggel működő vállalkozásnak lehetősége van arra, hogy saját tőkéjét vagyoni betétek elfogadásával növelje, és ezek a betétek a társaságnál nem adókötelesek. A rendszer pusztán a hátrányért nyújt ellentételezést, és a szövetkezetek számára más vállalkozásokkal azonos helyzetet biztosít. Emellett a norvég hatóságok azzal is érvelnek, hogy erre az ügyre az Európai Bizottság OTE-ügyben hozott határozata nem alkalmazható⁽²⁵⁾, mivel itt az adókedvezmény és a kötelezettségből eredő többletköltség egyidejűleg merül fel. A norvég hatóságok az OTE-ügy 101. pontját úgy értelmezték, hogy ez a tény az állami támogatásként történő minősítéskor jelentőséggel bírhat.

A rendszer szelektivitását illetően a norvég hatóságok azt állítják, hogy a rendszer következtében a szövetkezetek olyan megítélésben részesülnek, mintha a saját tőkét a részjeggyel rendelkezők finanszírozták volna. Az adókedvezmény lehetővé teszi az érintett szövetkezet számára, hogy adófizetés nélkül ugyanakkora összeget vezessen át saját tőkére, mintha azt vagyoni betétként kapta volna. Ezért – a norvég hatóságok véleménye szerint – így a vagyoni betétre vonatkozó általános szabály a szövetkezetekre is érvényesül.

Emellett a norvég hatóságok állítják, hogy a bejelentett rendszer összhangban áll az EGT állami támogatásra vonatkozó szabályaival és a szövetkezetekről szóló bizottsági közleményben megfogalmazott elvekkel.⁽²⁶⁾ A norvég hatóságok utalnak különösen a bizottsági közlemény 3.2.6. szakaszára, amely szerint célszerű a szövetkezetekre vonatkozóan különleges adóügyi megítélést alkalmazni.

Végül a verseny torzítását illetően a norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy a rendszer mindössze a szövetkezetek terhére már fennálló versenytorzulást ellensúlyozza, és emiatt feltehetően javítja az érintett piacok hatékonyságát.

5. HARMADIK SZEMÉLYEK ÉSZREVÉTELEI

A hivatalos vizsgálati eljárásnak a bizonyos szövetkezeteket érintő támogatásra vonatkozóan bejelentett rendszer tekintetében történő megindításáról szóló 719/07/COL határozat közzétételét követően az EFTA Felügyeleti Hatóság számos harmadik személytől kapott észrevételeket.

A francia kormány észrevételei lényegében a szövetkezetek sajátos jellegére hivatkoznak, és hangsúlyozzák, hogy a bejelentett rendszer célja mindössze az, hogy ellentételezze a szövetkezetek strukturális hátrányát.

A Cooperatives Europe elnevezésű szervezet az európai szövetkezeteket képviseli, és célja a szövetkezeti vállalkozások támogatása és fejlesztése. A szervezet először is a szövetkezet sajátos, a közösségi hatóságok részéről elismert identitására utal. A Cooperatives Europe úgy vélekedik, hogy a szövetkezetek javát szolgáló különleges rendszereket nem szabad azokhoz a rendszerekhez hasonlítani, amelyek a vállalkozások más formáira vonatkoznak, hiszen ezek a rendszerek a szövetkezeti elveket ültetik át a gyakorlatba. Emellett a Cooperatives Europe azzal érvel, hogy a szövetkezetek különleges adóügyi megítélésének nem célja és nem eredménye tisztességtelen verseny megteremtése, hanem ez inkább azt a célt szolgálja, hogy arányos módon figyelembe vegye és ellentételezze a szövetkezeti formával járó korlátozásokat. A Cooperatives Europe szerint a rendszert az egyenlőség elve indokolja, mivel a szövetkezeteket bizonyos, egyebek között a tőkéhez való hozzájutást illető hátrányok érik. A Cooperatives Europe megítélése szerint a szövetkezetekre olyan autonóm jogi rendszer vonatkozik, amely figyelembe veszi sajátosságait. Azzal érvel, hogy ha a szövetkezetekre alkalmazandó sajátos adórendszer illeszkedik a tagállam jogrendszerének logikájába, és a szövetkezetek szövetkezeti elvekhez és értékekhez kapcsolódó tényleges működési módozatainak a következménye, továbbá arányban áll az e szövetkezeti működési módozatok által előírt korlátozásokkal, a rendszer nem tekinthető állami támogatásnak vagy előnynek, hanem ez egyszerűen egy olyan rendszer, amely mögött a vállalkozások más formáira alkalmazandó működési logikától eltérő logika húzódik, és amelyet a különböző vállalkozási formákra alkalmazandó egyenlő megítélés indokol. Végezetül a Cooperatives Europe azt állítja, hogy a rendszer a szövetkezeteket sújtó hátrányokért nyújt ellentételezést, és ezzel a szövetkezeti rendszer logikáját és a szövetkezetek egyenlő versenyfeltételekhez való jogait ismeri el.

A Kooperativa Förbundet – egy svédországi szövetkezeti szervezet – csatlakozott a Cooperatives Europe érveléséhez.

⁽²⁵⁾ Az Európai Bizottság C 2/2006. sz., OTE-ügyben hozott határozata.

⁽²⁶⁾ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az európai szövetkezetek támogatásáról, COM(2004) 18, 2004. február 23., a továbbiakban: „a szövetkezetekről szóló bizottsági közlemény” vagy „a bizottsági közlemény”.

A Confcooperative – Confederazione Cooperative Italiane az olasz szövetkezetek szervezete. Ez a szervezet a szövetkezetek kölcsönös célját és azt hangsúlyozza – leszögezve, hogy a norvég jogszabályok megfelelnek más tagállamok azon jogszabályainak, amelyek mérsékelni kívánják a szövetkezetek hátrányait, különösen a tőkéhez való hozzájutás tekintetében –, hogy a szövetkezetbe a tag által esetlegesen befizetett többlet a tag tulajdona marad, és ekként a szövetkezet keretében az nem adózatható meg.

A Legacoop – Lega Nazionale delle Cooperative e Mutue a valamennyi gazdasági ágazatban működő olasz szövetkezetek szervezete. A Legacoop utal arra, hogy a szövetkezetnél jelentkező többlet jellemzője az, hogy a tagok időlegesen lemondanak nyereségrészesedésükről. A szervezet megítélése szerint a rendszer összhangban áll az európai szövetkezetek polgári jogi és adójogi szabályozásával, és segítséget fog nyújtani a szövetkezetek számára a tőkejuttatás tekintetében ért hátrányok mérséklésében.

A Coop de France a mezőgazdasági ágazatban működő francia szövetkezetek szervezete. A szervezet az európai jogszabályi keretrendszerre hivatkozik, amely elismeri a szövetkezetek sajátos szerepét – tekintet nélkül arra, hogy mely gazdasági ágazatban tevékenykednek –, és kialakította a számukra jogbiztonságot nyújtó eszközöket. Emellett a szervezet azzal érvel, hogy a rendszer nem jelent támogatást, hanem egyszerűen csak a szövetkezetek jogi formájából adódó strukturális hátrányokat ellentételezi. Ezen túlmenően a rendszer illeszkedik a szövetkezeti rendszer logikájába, ennél fogva nem szelektív. Ez főként azon az érven alapul, miszerint a szövetkezetek tőkéje oszthatatlan, és a tagok fel nem osztott nyereségéből áll. A Coop de France ugyancsak utal a szövetkezetek tőkéhez való hozzájutás terén – a részvénykibocsátás kizártsága, a szövetkezet céljára tekintettel a lehetséges tagok korlátozott száma és a pénzügyi eszközök szövetkezetek általi igénybevételének lehetetlensége miatt – fennálló nehézségeire.

A Landbruksrådet a dániai mezőgazdasági ágazatban működő szövetkezetek szervezete. A szervezet szerint a rendszer a különböző vállalkozási formák között azonos versenyfeltételeket teremt a szövetkezeti jelleg és a szövetkezeti elvek tiszteletben tartása révén. A rendszer nem előnyt nyújt a szövetkezeteknek, hanem strukturális hátrányt igazít ki.

A CECOP-CICOPA-Europe szervezet az ipari és szolgáltató szövetkezeteket képviseli. A szervezet azzal érvel, hogy a szövetkezetek javát szolgáló egyedi rendszereket nem szabad azokhoz a rendszerekhez hasonlítani, amelyek a vállalkozások más formáira vonatkoznak, mivel ezek a rendszerek a szövetkezetekre vonatkozó elveken alapulnak. Továbbá azzal érvel, hogy a Hatóság a szövetkezetek helyzetének más vállalkozásokéhoz való hasonlításával mintha hierarchiát állítana fel a jogi formák között, és a szövetkezeti formát kivételnek tekintené. Ez sem az EK-Szerződéssel, sem az európai részvénytársaság státútumáról szóló rendelettel nem áll összhangban. A szervezet a szövetkezetekről szóló bizottsági közleményre hivatkozva azt állítja, hogy a bejelentett rendszer arányos módon veszi figyelembe és ellentételezi a szövetkezeti formával járó korlátozásokat.

Az Európai Unió Mezőgazdasági Szövetkezeteinek Általános Szövetsége (General Confederation of Agricultural Co-operatives in the EU – COGECA) az európai mezőgazdasági, mezőgazdasági-élelmiszeripari, erdészeti és halászati szövetkezeteket képviseli. A szervezet a szövetkezetek ezen ágazatokban betöltött alapvető szerepére utal, amelyet sok uniós tagállam is elismer, valamint arra a tényre, hogy a szövetkezetek alapszabályaiban közösségi szempontok (fenntartható fejlődés) is szerepelnek. A szervezet aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szövetkezetek és más vállalkozások egységes adóügyi megítélése ahhoz vezethet, hogy a szövetkezetek más szervezeti jogi formát választanak, és ezzel még nehezebbé teszik a mezőgazdasági termelők piacra jutását.

A CCAE Confederación de Cooperativas Agrarias de España, amely mezőgazdasági szövetkezetek szervezete, támogatja a COGECA, a Coop de France és a Cooperatives Europe érvelését.

A Groupement National de la Coopération a francia szövetkezeti mozgalom szervezete. Érvelése szerint Franciaországban és más európai országokban a szövetkezetek kedvező adóügyi megítélésének célja a szövetkezetek és más vállalkozások közötti tisztességes verseny biztosítása, és az nem torzítja a versenyt. A szervezet hivatkozik a szövetkezetek megkülönböztető jellemzőire, és hangsúlyozza, hogy a szövetkezetek fennmaradásuk és fejlődésük érdekében olyan sajátos jogszabályi és adózási keretrendszert igényelnek, amely figyelembe veszi sajátosságaikat és tevékenységük végzésének körülményeit. A szervezet támogatja azt a norvég álláspontot, miszerint a rendszer semmiféle előnyt nem származtat a szövetkezetekre, és azzal érvel, hogy a rendszer nem fogja a versenyt torzítani, mivel különböző tulajdonságú vállalkozási formákra nem lehet azonos szabályokat alkalmazni. Ennek alapján a szervezet hangsúlyozza, hogy a támogatás nem lenne aránytalan.

A Szövetkezeti Ügyek Norvég Állandó Bizottsága (a továbbiakban: NSCC) norvég szövetkezeti szervezet. Az NSCC először is kijelenti, hogy alapvető különbség áll fenn a szövetkezetek és a vállalkozások más jogi formái között, nevezetesen amiatt, hogy a szövetkezet és tagjai közötti kapcsolat eltér a korlátozott felelősségű társasági formák és tagjaik/részvényeseik kapcsolatától. Ez a szövetkezet tekintetében hozott adózási intézkedéseket is érinti.

Az NSCC először azzal érvel, hogy az intézkedés nem képez állami támogatást, mivel azt az adózási rendszer jellege vagy általános felépítése indokolja. E tekintetben az NSCC érve az, hogy a szövetkezetek saját tőkéjüket úgy képzik, hogy nem fizetnek tagjaiknak nyereségrészesedést. Ezt a többletet rendszerint ki kell fizetni a szövetkezeti tagok részére, mivel ez teljesen egy olyan halasztott árkorrekció, amely nem a szövetkezetet, hanem a tagokat illeti. Ha visszafizetés történik, erre a szövetkezet adókedvezményt vehet igénybe. Ha a többletet nem fizetik vissza, ez ténylegesen a szövetkezeti tagok tőke-hozzájárulásának minősül. Ilyen esetben a többletnek a rendszer logikája szerint adómentesnek kell lennie, tekintet nélkül arra, hogy azt saját tőkeként elkülönítik, vagy visszatérítésként kifizetik a tagoknak. Ezen túlmenően a kettős adóztatás elkerülésének alapvető szempontja is érvényesül. Ahhoz hasonlóan, ahogyan a magánszemélyek betétei is adómentesek egy korlátozott felelősségű társaság esetében, mivel azok után a tag vagy részvényes már befizette az adót, a szövetkezet tagja saját tőke-hozzájárulásának is adómentesnek kell lennie, mivel a tag ezek után már

szintén befizette az adót. Ezen az alapon az NSCC úgy ítéli meg, hogy a rendszer jövedelemadó-szabályokkal való összemérése helyett jogszabályi keretként a tag/résztvevő sajtótervezéséhezjárulására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

Másodszor, az NSCC azzal érvel, hogy az intézkedés nem jelent előnyt, mivel csupán a szövetkezetek jogi struktúrájából adódó hátrányokat ellentételezi. Az NSCC továbbá az eljárást megindító határozatra hivatkozva azzal érvel, hogy nem az számít, hogy a strukturális hátrányokat a norvég szövetkezeti rendszer más elemei kiegyenlítik, hanem azt kell jogilag vizsgálni, hogy az intézkedéssel kiegyensúlyozni kívánt hátrányt más intézkedések kiegyenlítik-e.

Harmadszor, az NSCC állítja, hogy az intézkedés nem szelektív, mivel a szövetkezetek és a többi vállalkozás eltérő adóügyi megítélése társasági jogi eltéréseket tükröz. Ezért – mivel az ellenőrzött adózási intézkedés csak a szövetkezeti formában szerveződött jogalanyokra vonatkozik – az csak olyan vállalkozási formát érint, amely mindenki számára nyitva áll. Ennélfogva az intézkedés nem szelektív.

II. ÉRTÉKELÉS

1. A HATÁROZAT HATÁLYA

A fenti I-2.4. szakaszban kifejtetteknek megfelelően a rendszer potenciális kedvezményezettjei főként a mezőgazdasági, halászati és erdészeti ágazatokban működő szövetkezetek, bizonyos fogyasztói szövetkezetek és építési szövetkezetek.

Az EGT-megállapodás 8. cikke a megállapodás hatályáról rendelkezik. A 8. cikk (3) bekezdéséből következően:

„Eltérő előírás hiányában e megállapodás rendelkezéseit csak a következőkre kell alkalmazni:

- a) a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer 25–97. fejezete alá besorolt termékek, a 2. jegyzőkönyvben felsorolt termékek kivételével;
- b) a 3. jegyzőkönyvben meghatározott termékek, figyelemmel a jegyzőkönyvben rögzített különös rendelkezésekre is.”

Ennek alapján a mezőgazdasági és halászati ágazat jelentős része kívül esik az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályainak hatályán.

Emiatt ez a határozat a szövetkezet javasolt adókedvezményére vonatkozik, de nem foglalkozik a mezőgazdasági és halászati ágazatban tevékenykedő szövetkezetekkel annyiban, amennyiben azok tevékenysége nem tartozik az EGT-megállapodás hatálya alá.

2. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS MEGLÉTE

2.1. BEVEZETÉS

Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése így szól:

„Ha e megállapodás másként nem rendelkezik, összegegyeztetetlen az e megállapodásban foglaltak érvényesülésével az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a Szerződő Felek közötti kereskedelmet.”

A Hatóság emlékeztet arra, hogy az EFTA-államok adórendszere főszabályként nem tartozik az EGT-megállapodás hatálya alá. Az egyes EFTA-államok saját maguk alakíthatják ki és alkalmazhatják adórendszerüket, saját szakpolitikai döntéseiknek megfelelően. Valamely adózási intézkedés – így egyes szövetkezetek esetében a társaságiadó-kedvezmény – alkalmazása azonban járhat olyan következményekkel, amelyek folytán az adózási intézkedés az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése hatálya alá kerül. Az ítélkezési gyakorlat⁽²⁷⁾ szerint az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése nem tesz megkülönböztetést az állami beavatkozások között azok oka vagy célja tekintetében, hanem azokat hatásuk alapján határozza meg.

2.2. AZ ÁLLAMI FORRÁSOK MEGLÉTE

Ahhoz, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás valósuljon meg, a támogatást az állam által vagy állami forrásokon keresztül kell nyújtani.

A Hatóság emlékeztet arra, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint az angol nyelven *aid*-nek nevezett támogatás fogalom-meghatározása tágabb, mint az angol nyelven *subsidy*-nak nevezett támogatásé, mivel az előbbibe nem csak a konkrét előnyök tartoznak bele (amilyen a *subsidy* is), hanem azok az állami intézkedések is, amelyek különböző formákban mérséklék terheket, amelyek rendszerint egy vállalkozás költségvetésére nehezdednek, és amelyek hasonló jellegűek és hatásúak (anélkül, hogy a szó szoros értelmében vett aktív támogatás megvalósulna).⁽²⁸⁾

A bejelentett rendszer szerint az adótörvény 10-50. szakaszában említett szövetkezetek az adókedvezmény különleges formájának igénybe vételére lesznek jogosultak. Ennélfogva ezek a szövetkezetek eredményükből a saját tőkére átvett összegét levonhatják. Az adókedvezmény eredményeként a rendszer hatálya alá tartozó szövetkezetek fizetendő adója csökken. Az intézkedés a norvég állam adóbevételeinek csökkenését eredményezi, ami a norvég hatóságok becslése szerint a 2007-es adóévben körülbelül 35–40 millió NOK (körülbelül 4–5 millió EUR) összeget tehet ki. A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint az az intézkedés, amellyel a hatóságok egyes vállalkozásoknak

⁽²⁷⁾ Az E-6/98. sz. Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügy (EFTA bírósági jelentés, 1999., 76. o.), 34. pont; az E-5/04., E-6/04. és E-7/04. sz. Fesil és Finnjord, PIL és társai és Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság egyesített ügyek (EFTA bírósági jelentés, 2005., 121. o.), 76. pont; a 173/73. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy (EBHT 1974., 709. o.) 13. pont; valamint a C-241/94. sz. Franciaország kontra Bizottság ügy (EBHT 1996., I-4551. o.), 20. pont.

⁽²⁸⁾ Lásd különösen a C-143/99. sz. Adria-Wien Pipeline és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke ügy (EBHT 2001., I-8365. o.) 38. pontját; a C-501/00. sz. Spanyolország kontra Bizottság ügy (EBHT 2004., I-6717. o.) 90. pontját; valamint a C-66/02. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy (EBHT 2005., I-10901. o.) 77. pontját.

olyan adómentességet adnak, amely – bár nem jár állami források bevonásával – a mentességben részesülőket a többi adófizetőnél kedvezőbb helyzetbe hozza, az állam által vagy állami forrásokon keresztül történő támogatást valósít meg. ⁽²⁹⁾ Ezért a Hatóság megállapítja, hogy a bejelentett rendszer állami forrásokat érint.

2.3. BIZONYOS VÁLLALKOZÁSOK VAGY BIZONYOS ÁRUK TERME-LÉSÉNEK ELŐNYBEN RÉSZESÍTÉSE

2.3.1. *Szelektivitás*

Először is a támogatási intézkedésnek szelektívnek kell lennie annyiban, amennyiben előnyben részesít „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését.”

A rendszer keretében támogatható szervezetek az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályai értelmében vállalkozások. A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a „vállalkozás” fogalma a gazdasági tevékenységet folytató valamennyi szervezetet felöleli, tekintet nélkül azok jogi helyzetére és finanszírozásának módjára. ⁽³⁰⁾

Az intézkedés szelektivitásának megállapításakor az adott jogrendszer összefüggéseiben azt kell vizsgálni, hogy az intézkedés a hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő többi vállalkozással összehasonlítva előnyt jelent-e egyes vállalkozások számára. ⁽³¹⁾

A Hatóság a továbbiakban ezeket az elemeket fogja értékelni az adótörvény 10-50. szakaszában bizonyos szervezetek javára megállapított adókedvezmény vonatkozásában.

Referenciakeret

Egy adózási intézkedés szelektívként történő minősítéséhez a Hatóságnak a referenciakeretet alkotó, érvényesülő adórendszer szerinti általános vagy szokásos helyzetet kell azonosítania és értékelnie. ⁽³²⁾

⁽²⁹⁾ Lásd még ilyen értelemben a C-387/92. sz. *Banco Exterior de España* ügy (EBHT 1994., I-877. o.) 44. pontját és a C-222/04. sz. *Cassa di Risparmio di Firenze és társai* ügy (EBHT 2006., I-289. o.) 132. pontját.

⁽³⁰⁾ A C-222/04. sz. *Cassa di Risparmio di Firenze és társai* ügy (EBHT 2006., I-289. o.) 107. és azt követő pontjai, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽³¹⁾ A C-487/06. P. sz. *British Aggregates Association* kontra Bizottság ügy 82. és azt követő pontjai; a C-409/00. sz. *Spanyolország* kontra Bizottság ügy (EBHT 2003., I-1487. o.) 47. pontja; a C-428/06–C-434/06. sz. *UGT-Rioja és társai* egyesített ügyek (még nem tették közzé) 46. pontja.

⁽³²⁾ A T-211/04. és T-215/04. sz. *Gibraltár* kontra Bizottság ügy (még nem tették közzé) 143. pontja.

Norvégiában a szervezetek az általános társasági adó hatálya alá tartoznak. A társasági adó célja a vállalat eredményének (nettó jövedelmének) megadóztatása. Az adótörvény 10-50. szakaszának tervezete szerint azonban bizonyos fogyasztói szervezetek, a mezőgazdasági, halászati és erdészeti ágazatban tevékenykedő egyes szervezetek, valamint az építési szervezetek a tagok közötti kereskedelem legfeljebb 15 %-ának levonására jogosultak. Így e vállalkozások adóalapja és társasági adója is csökken. Ez az adózási szabály eltér a norvégiai vállalkozások által fizetendő társasági adóra vonatkozó általános szabályoktól.

A norvég hatóságok a bejelentésben azt állítják, hogy az ügy megítélésének referenciakerete a tőkejuttatás általános keretrendszere. A Hatóság nem osztja ezt a véleményt. Mivel a bizonyos szervezeteket megillető adókedvezmény az általánosan érvényesülő társasági adótól eltérést jelent, a Hatóság megállapítása szerint a bejelentett intézkedés értékelésének kerete a társasági adó rendszere. Emiatt a társasági adó alkotja azt a referenciakeretet, amelyhez viszonyítva az eltérést értékelni kell.

Ténybeli és jogi helyzet

Következő lépésként a Hatóságnak azt kell értékelnie, hogy az adott jogszabályi rendszer (esetünkben a társasági adó rendszere) szerint az állami intézkedés az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében – a vizsgált intézkedés céljára is figyelemmel – hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő többi vállalkozással összevetve előnyben részesít-e bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését. ⁽³³⁾

A Hatóságnak ezért azt kell értékelnie és meghatároznia, hogy a vizsgált adózási intézkedésből adódó előnyök szelektívnek tekinthetők-e. Ehhez azt kell bizonyítania, hogy az intézkedés eltér az általános rendszertől annyiban, amennyiben az intézkedés különbséget tesz – az érintett állam adórendszerének céljaira is figyelemmel – a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között. ⁽³⁴⁾

A fent említett ítélkezési gyakorlat nyomán a Hatóságnak ezért azt kell értékelnie, hogy a társasági adó rendszerében a szervezetek tagok közötti kereskedelméből származó jövedelmének 15 %-ig terjedő levonás az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében véve előnyben részesít-e bizonyos szervezeteket, a társasági adó céljára figyelemmel hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő más vállalkozásokkal összevetve.

⁽³³⁾ A C-75/97. sz. *Belgium* kontra Bizottság ügy (EBHT 1999., I-3671. o.) 28–31. pontja.

⁽³⁴⁾ További hivatkozások a T-211/04. és T-215/04. sz. *Gibraltár* kontra Bizottság ügy (még nem tették közzé) 143. pontjában.

Amint azt korábban említettük, a társasági adó célja a vállalatok eredményének megadóztatása.

Ezzel összefüggésben a Hatóság ismeri a szövetkezetek sajátos jellemzőit. A Hatóság megállapítja különösen, hogy a szövetkezetekről szóló bizottsági közlemény szerint „a szövetkezetek tagjaik érdekében működnek, akik egyidejűleg felhasználók is, és a szövetkezetet nem külső befektetők érdekei szerint irányítják. A tagok a szövetkezeten belül folytatott üzleti tevékenységük arányában részesülnek az eredményből, az erőforrások és eszközök tulajdona közös, oszthatatlan és ezek a tagok közös érdekét szolgálják. Mivel a tagok közötti személyes kapcsolatok elvileg szorosak és jelentősek, új tagok felvétele jóváhagyáshoz kötött, míg a szavazati jogok nem feltétlenül arányosak a részesedés nagyságával (minden tagnak egy szavazata van). A tag kilépése esetén jogosult részesedésére, ami a tőke csökkenését vonja maga után.”⁽³⁵⁾

Ezért egy teljes egészében kölcsönösségen alapuló szövetkezetet először is a szövetkezet tagjai közötti különleges kapcsolat határoz meg, ami annyit jelent, hogy a tagok tevékenyen részt vesznek a szövetkezet üzleti tevékenységében, valamint a tagok és a szövetkezet között a pusztán kereskedelmi kapcsolaton túlmutató, nagymértékű kölcsönhatás áll fenn. Másodszor a szövetkezet eszközei a tagok közös tulajdonában vannak, és az eredmény szövetkezeti tagok közötti elosztásának alapja kizárólag a tag szövetkezeten belül folytatott üzleti tevékenysége.

A fentiekben kifejtett elvek alapján a Hatóság nem zárja ki, hogy a tisztán kölcsönösségi alapon működő szövetkezetek és más társaságok jogi és ténybeli helyzete a társasági adó céljaira figyelemmel nem minősíthető hasonlóknak.

Ebben az ügyben azonban a bejelentett rendszer hatálya alá tartozó egyes szövetkezetek kölcsönösségen alapuló jellege a jelek szerint megkérdőjelezhető. A rendszer hatálya alá tartozó bizonyos szövetkezetek üzleti tevékenységének jelentős része nem a tagok közötti, hanem más ügyfelekkel folytatott kereskedelem. E tekintetben a Hatóság az adótörvény 10-50. szakaszában megállapított korlátozásra utal, miszerint a bejelentett rendszert csak azok a fogyasztói szövetkezetek vehetik igénybe, amelyek rendszeres bevételének több mint 50 %-a a tagok közötti kereskedelemről származik. A Hatóság véleménye szerint az ilyen túlnyomórészt kölcsönösségen alapuló szövetkezetek meglehetősen eltérnek a szövetkezetekről szóló bizottsági közleményben körülírt tisztán szövetkezeti modelltől.

⁽³⁵⁾ A szövetkezetekről szóló bizottsági közlemény 1.1. szakasza.

Ezen túlmenően a rendszer csak az adótörvény 10-50. szakasza tervezetében meghatározott szövetkezetekre terjed ki, nevezetesen bizonyos fogyasztói szövetkezetekre, a mezőgazdasági, halászati és erdészeti ágazatban tevékenykedő szövetkezetekre, valamint az építési szövetkezetekre. Csak ezek a szövetkezetek jogosultak a legfeljebb 15 %-os levonásra jövedelmük tagok közötti kereskedelemről származó része után. Ezért a szóban forgó adókedvezmény a vállalkozás szövetkezeti jogi formájára és a tevékenység végzése szerinti ágazatra való tekintettel alkalmazandó. Ezért egyértelmű, hogy a rendszer más hasonló gazdasági szereplőket figyelembe véve szelektív.

A Hatóság megítélése szerint a norvég adótörvény 10-50. szakasza azzal, hogy a tagok közötti kereskedelemről származó bizonyos szövetkezeti jövedelmekre – a tevékenység végzése szerinti ágazattól függően – eltérő adózást alkalmaz, megkülönböztetést tesz olyan gazdasági szereplők között, amelyek a társasági adórendszer céljára (az eredmény megadóztatására) figyelemmel hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak.

A rendszer indokoltsága annak jellege és logikája alapján

A bevett ítélkezési gyakorlat szerint az állami támogatás fogalmának nem alkotják részét az olyan állami intézkedések, amelyek megkülönböztetést tesznek a vállalkozások között, és amelyek ezért eleve szelektívek, amennyiben a megkülönböztetés azon rendszer jellegéből vagy általános felépítéséből következik, amelynek az intézkedések részét képezik.⁽³⁶⁾ Az EFTA-Bírószék és a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint azok az egyedi adózási intézkedések, amelyek célja valamely ágazatban a vállalkozások általános rendszer alkalmazásából eredő terheinek részleges vagy teljes ellensúlyozása, az adózási rendszer belső logikájával indokolhatók, amennyiben annak megfelelnek.⁽³⁷⁾

Ezért a Hatóságnak azt kell megállapítania, hogy a bizonyos szövetkezetek és más vállalkozások közötti megkülönböztetés akkor is szelektív, ha az azon adórendszer jellegéből vagy általános felépítéséből fakad, amelynek részét képezi. Ezért azt kell meghatározni, hogy a megkülönböztetés közvetlenül az adott rendszer alap- vagy irányadó elveiből ered-e.⁽³⁸⁾

⁽³⁶⁾ A C-173/73. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy (EBHT 1974., 709. o.) 33. pontja és a C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* ügy (EBHT 2001., I-8365. o.) 42. pontja.

⁽³⁷⁾ A fent hivatkozott E-6/98. sz. *Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság* ügy 38. pontja; az E-5/04., E-6/04. és a fent hivatkozott E-7/04. sz. *Fesil és Finnjord, PIL és társai és Norvégia kontra EFTA Felügyeleti Hatóság* egyesített ügyek 84–85. pontja; a T-127/99., T-129/99. és T-148/99. sz. *Territorio Histórico de Alava és társai kontra Bizottság* egyesített ügyek 1275. o.) 163. pontja; a C-143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline* ügy (EBHT 2001., I-8365. o.) 42. pontja; a T-308/00. sz. *Salzgitter* kontra *Bizottság* ügy (EBHT 2004., II-1933. o.) 42. pontja; a C-172/03. sz. *Wolfgang Heiser* ügy (EBHT 2005., I-1627. o.) 43. pontja.

⁽³⁸⁾ További hivatkozások a T-211/04. és T-215/04. sz. *Gibraltár közigazgatása kontra Bizottság* ügy (még nem tették közzé) 144. pontjában.

Az ítélezési gyakorlatból következően a megkülönböztetést alkalmazó EFTA-államot terheli annak bizonyítása, hogy a megkülönböztetést a szóban forgó rendszer jellege vagy általános felépítése indokolja.⁽³⁹⁾ A norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy a bizonyos szervezetekre vonatkozó adókedvezményt a rendszer jellege vagy általános felépítése indokolja, mivel ezzel a vállalatok adómentes betétek fogadása révén történő sajáttőke-finanszírozási rendszerét a szervezetekre is kiterjesztik. Másként megfogalmazva: a rendszer célja a szervezetek jogi formájából adódó hátrány kiegyenlítése.

A Hatóság véleménye szerint a vizsgált ügyben a norvég hatóságok azon indoklása, miszerint a társaságiadó-kedvezményt a szervezeteknél a tőkéhez jutás nehézségei miatt felmerülő többletköltségekért való ellentételezésnek kell tekinteni, nem következik az adórendszer logikájából. A társasági adót a társaság rendes kereskedelmi tevékenységéből származó jövedelemre vetik ki, míg a vagyoni betétek vagy más sajáttőkebetétek a norvég adójogszabályok szerint nem minősülnek jövedelemnek.⁽⁴⁰⁾ Így még ha a norvég hatóságok célja helyénvaló is, az láthatólag nem közvetlenül az intézkedés környezetét képező rendszer, nevezetesen az adórendszer alap- vagy irányadó elveiből ered. A Hatóság emlékeztet arra is, hogy az egységes ítélezési gyakorlat szerint az állami intézkedés célja önmagában nem elegendő ahhoz, hogy valamely intézkedést eleve kizárjon az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában támogatásként történő minősítésből.⁽⁴¹⁾

Emellett ebben az ügyben a Hatóság megállapítja, hogy a bejelentett rendszert nem kívánják minden olyan szervezetre alkalmazni, amelyet a norvég hatóságok által kiemelt strukturális hátrányok elvileg érintenek. Éppen ellenkezőleg: a rendszer kizárólag az adótörvény 10-50. szakaszában kifejezetten említett ágazatokhoz tartozó szervezetekre vonatkozik. A norvég hatóságok nem vonultattak fel olyan érvet, amely alátámasztaná, hogy a rendszernek ezekre a szervezetekre történő korlátozása megfelel a norvég adórendszer természetének vagy általános felépítésének. Az adótörvény 10-50. szakaszának előkészítő dokumentuma szerint a rendszer hatálya alá a hagyományos szövetkezeti ágazatot képviselő szervezetek tartoznak,⁽⁴²⁾ ami a társasági adózás keretrendszere szempontjából nem mérhető szempont. Emellett a norvég hatóságok szerint a korlátozás alapja az a feltételezés, hogy a rendszer hatálya alá vont szervezeteknek nagyobb szükségük van a támogatásra, mint a más ágazatokhoz tartozó szervezeteknek. A norvég hatóságok azonban e megkülönböztetés tekintetében nem nyújtottak be a feltevésüket alátámasztó tárgyszerű adatokat, sem pedig más tárgyilagos és megalapozott indokolást.

Az ítélezési gyakorlatnak megfelelően⁽⁴³⁾ a Hatóság úgy ítéli meg, hogy bizonyos, egyébként legitim követelmények (ebben az ügyben a szövetkezeti szervezetek sajátosságai) figyelembe vételének szükségessége még különleges szelektív intézkedések esetében sem indokolhatja az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése hatályának kizárását, mivel a célok az állami támogatásra vonatkozó intézkedés összeegyeztethetőségének az EGT-megállapodás 61. cikkének (3) bekezdése szerinti értékelésekor mindenképpen figyelembe vehetők.

A Hatóság emellett a Szövetkezeti Ügyek Norvég Állandó Bizottságának észrevételeire és arra a megállapításra hivatkozik, hogy a szervezetek adómentessége a kettős adózás elkerülésének érvével indokolható, és ekként a társasági adórendszer természetének és logikájának körébe tartozik. A Hatóság azonban a rendelkezésére álló adatok alapján nem tudja olyan esetek előfordulását, amikor a tőke után sem a szervezetet, sem a tagok nem adóznak.

Ezen túlmenően a tárgyalat ügy vonatkozásában – és meggyőző ellenkező értelmű érvek hiányában – a Hatóság véleménye az, hogy a kedvező adóügyi megítélésnek a megkülönböztetés objektív indoklása nélkül mindössze egyes szervezetekre való korlátozása nem tekinthető az adórendszer logikájával összhangban állónak.⁽⁴⁴⁾ Még ha a szóban forgó intézkedés hatályát objektív szempontok be is határolják, szelektív jellege továbbra is vitathatatlan.⁽⁴⁵⁾

Ilyen előzmények mellett a Hatóság megítélése szerint a bizonyos szervezeteket érintő adókedvezmény eltér a rendes társasági adórendszertől, amit a rendszer jellege vagy általános felépítése nem indokol, ezért azt szelektívnek kell tekinteni.⁽⁴⁶⁾

⁽³⁹⁾ A C-159/01. sz. *Hollandia* kontra Bizottság ügy (EBHT 2004., I-4461. o.), 43–47. pontja.

⁽⁴⁰⁾ Vö. a fenti I-2.3. szakasszal.

⁽⁴¹⁾ A C-241/94. sz. *Franciaország* kontra Bizottság ügy (EBHT 1996., I-4551. o.) 21. pontja, a C-342/96. sz. *Spanyolország* kontra Bizottság ügy (EBHT 1999., I-2459. o.) 23. pontja.

⁽⁴²⁾ Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 – lovendringer.

⁽⁴³⁾ A C-487/06. P. sz. *British Aggregates Association* kontra Bizottság ügy 92. pontja.

⁽⁴⁴⁾ E tekintetben a Hatóság hivatkozik az Európai Bizottságnak a CO₂-illeték ellentételezését szolgáló dániai rendszerről hozott határozatára, vö. a C 41/2006. sz. (ex N 318/2004. sz.) ügygel (még nem tették közzé). A Bizottság a határozat (44) preambulumbekkezdésében kijelenti, hogy a tárgyalat rendszer csak egyes olyan vállalkozásokra terjed ki, amelyek a rendszer által a dán hatóságok szerint orvosolni kívánt ténybeli helyzetben vannak. A Bizottság ezt a dán hatóságok által alkalmazandó általános logikától való eltérésnek tekinti, és ezért megállapítja, hogy a rendszer nem felel meg e logikának.

⁽⁴⁵⁾ A T-92/00. sz. és T-103/00. sz. *Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava és társai* kontra Bizottság egyesített ügyek (EBHT 2002., II-1385. o.) 58. pontja.

⁽⁴⁶⁾ A C-222/04. sz. *Cassa di Risparmio di Firenze* ügy (EBHT 2006., I-289. o.) 134–138. pontja; a C-148/04. sz. *Unicredito Italiano* ügy (EBHT 2005., I-11137. o.) 48–49. pontja.

2.3.2. Előny

Másodszor annak meghatározásához, hogy a rendszer hatálya alá tartozó szervezetek előnyhöz jutottak-e, a Hatóságnak értékelnie kell, hogy az intézkedés a kedvezményezettek olyan kötelezettség alól mentesíti-e, amelyet a szokásos üzletmenetben viselniük kell. A Hatóság véleménye az, hogy a nyereségorientált vállalkozásokra és a szervezetekre (a rendszer hatálya alá nem tartozókra is) egyaránt vonatkozó társasági adórendszerre is figyelemmel meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a rendszer az érintett szervezetek számára előnyt keletkeztet-e.

A bejelentett rendszer szerint bizonyos szervezetek legfeljebb 15 %-os levonásra jogosultak jövedelmük tagok közötti kereskedelemről származó része tekintetében. Így az említett vállalkozások adóalapja és társasági adója is csökken. Ennek eredményeképpen az intézkedés olyan kötelezettségtől mentesít, amelyet az érintettek egyébként rendszerint költségvetésükből fedeznek. Ez az adózási szabály eltér a norvégiai vállalkozások által fizetendő társasági adóra vonatkozó általános szabályoktól.

A norvég hatóságok és az eljárást megindító határozatra észrevételeket benyújtó több harmadik személy azzal érvelt, hogy a javasolt adókedvezmény nem származtat előnyt a szervezetekre. Először is a norvég hatóságok szerint a rendszer megfelel a piaci befektető elvének, és azt a szervezet részére jogi formájuk közérdekét képező fenntartása érdekében teljesített kifizetésnek kell tekinteni. Másodszor az adókedvezmény ellentételezés a szervezetek azon többletköltségeiért, amelyek a különösen a saját tőkéhez való hozzájárulás tekintetében rájuk rótt korlátozásokból erednek, és az nem eredményez túlkompenzációt.

Először is a piaci befektető elvét illetően az érvelés alapja láthatólag az a felfogás, hogy amely szerint a rendszer alapján adott támogatás nem haladja meg a szervezeti formában működő vállalkozás többletköltségeit (túlkompenzációt), sem pedig a köz számára a szervezeti forma megtartásából eredő előnyöket. A norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy a piaci befektető elve akkor érvényesül, ha az állam közérdekből piaci áron jut nem számszerűsíthető előnyökhöz, legalábbis, ha a nem számszerűsíthető előny az érintett vállalkozás érdekeitől teljesen független. ⁽⁴⁷⁾

⁽⁴⁷⁾ A norvég hatóságok érvelésük alátámasztására hivatkoznak Fennelly főtanácsnoknak a 251/97. sz. Francia Köztársaság kontra Bizottság ügyben hozott indítványára. A francia hatóságok által az említett ügyben előterjesztett érvelés szerint elvileg arra lehet hivatkozni, hogy amikor az állam árukat, szolgáltatásokat vagy nem számszerűsíthető előnyöket közérdekből piaci áron szerez be, ebben egyáltalán nincsen támogatási elem, vagy ha van is, akkor az potenciálisan összeegyeztethető. Vö. az indítvány 20. pontjával. A főtanácsnok azonban az említett ügyben nem fogadta el a francia hatóságok érvelését.

A Hatóság megítélése szerint a piaci befektető elve ebben az ügyben több okból sem alkalmazható. Először a Hatóság nem osztja a norvég hatóságok álláspontját azt illetően, hogy a szervezeti formában történő működés nem jelent előnyt a vállalkozás számára. E tekintetben a Hatóság a szervezetekről szóló bizottsági közleményre hivatkozik, amelyben az Európai Bizottság többek között kijelenti, hogy a szervezeti modell „eszköz lehet a kis- és középvállalkozások (kkv-k) gazdasági erejének kiépítésére vagy fokozására”. ⁽⁴⁸⁾

A Hatóság továbbá úgy véli, hogy az állam által „megszerezni” kívánt nem számszerűsíthető előny ebben az ügyben a norvégiai szervezeti ágazatnak a saját tőkéhez jutás jelenleg érvényes korlátozása mellett történő fenntartása. A Hatóság véleménye szerint a piaci befektető elvét az ügyben nem lehet alkalmazni, méghozzá azért nem, mert magánbefektető soha nem lenne képes a norvég hatóságok által javasolt tranzakcióhoz hasonló tranzakció lebonyolítására. Ebben az ügyben az állam nem piaci befektetőként vagy vállalkozásként jár el. Ellenkezőleg, az állam szuverén és közigazgatási jogosítványait gyakorolja, amelyeknek az adókiivetés kulcseleme. Ezért a Hatóság a piaci befektető elvét nem tekinti alkalmazhatónak.

A norvég hatóságok azzal is érveltek, hogy a rendszer nem eredményez túlkompenzációt, és hogy a nyújtott támogatás nem haladja meg a köz számára a szervezetek megőrzéséből származó előnyt. A Hatóság megállapítja, hogy a norvég hatóságok ezzel kapcsolatban nem nyújtottak be adatokat vagy más információkat, mindössze kijelentették, hogy így vélekednek az ügyről. Ezért a Hatóság ezt az érvelést nem tudja elfogadni.

Másodszor, a Hatóság megvizsgálja, hogy vajon megállapítható-e az, hogy a rendszer nem jelent előnyt a hatálya alá tartozó szervezetek számára amiatt, hogy a támogatás célja a strukturális hátrányok ellentételezése. Ismeretes, hogy a strukturális hátrányok bizonyos egyedi helyzetekben támogatási intézkedéssel ellensúlyozhatók. ⁽⁴⁹⁾ A hátrány ellensúlyozása egyes esetekben előnyt jelent, különösen ha állami monopóliumok korábbi birtokosait átszervezik, és azok a piac verseny előtti megnyitásakor piaci szereplővé válnak. Ezek a precedensek a tárgyalt ügytől eltérő tényállásra vonatkoznak. Emellett sem az Európai Bíróság ítélezési gyakorlatából, sem az Európai

⁽⁴⁸⁾ A szervezetekről szóló bizottsági közlemény 2.1.1. szakasza.

⁽⁴⁹⁾ A T-157/01. sz. *Danske Busvognmænd* kontra Bizottság ügy (EBHT 2004., II-917. o.)

Bizottság határozathozatali gyakorlatából nem következik az, hogy a bejelentetthez hasonló intézkedés ne keletkeztetne előnyt a szóban forgó vállalkozásra pusztán amiatt, hogy a vállalkozás által elszenvedett hátrányt ellentételezi. ⁽⁵⁰⁾

Ilyen előzmények mellett a Hatóság azt a következtetést vonja le, hogy a javasolt adókedvezmény előnyt keletkeztet a rendszer hatálya alá tartozó szervezetek számára.

2.4. A VERSENY TORZÍTÁSA ÉS A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖTTI KERESKEDELEMRE KIFEJTETT HATÁS

Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében a szerződő felek közötti kereskedelem tekintetében versenytorzító vagy a verseny torzításával fenyegető támogatás vonatkozásában szereplő feltételeket illetően az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy nem szükséges annak megállapítása, hogy a támogatás tényleges hatást gyakorolt a szerződő felek közötti kereskedelemre és a verseny ténylegesen torzult, csak azt kell vizsgálni, hogy a támogatás alkalmas-e a kereskedelem befolyásolására és a verseny torzítására. ⁽⁵¹⁾

A norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy a rendszer célja a szervezetek saját tőkéhez jutás tekintetében meglévő versenyhátrányának ellensúlyozása. Ennek alapján állítják, hogy a rendszer nem torzítja a versenyt, és ezzel nem is fenyeget. A Hatóság megállapítja, hogy a rendszer hatása a rendszer hatálya alá tartozó szervezetek társasági adójának más vállalkozásokéhoz képest történő csökkenése. Ezért e szervezetek versenyhelyezete erősödik. E tekintetben nem lehet döntő az a tény, hogy a szervezetekre a norvég jogban bizonyos olyan korlátozások vonatkoznak, amelyek nem érvényesülnek többek között a korlátozott felelősségű társasági alakzatokra.

Emellett, ha az állam által nyújtott támogatás egy vállalkozás helyzetét más versenyző vállalkozásokéhoz képest az EGT-n belüli kereskedelemben megerősíti, az utóbbiakat a támogatás által érintett vállalkozásoknak kell tekinteni. Viszont nem szükséges, hogy a támogatásban részesülő vállalkozás maga is részt vegyen az említett kereskedelemben. ⁽⁵²⁾ A javasolt adókedvezmény megerősíti a szervezetek helyzetét a más szervezeti formában működő versenytársaikhoz képest. Az adókedvezmény a szervezetek valamennyi fő típusára vonatkozik, és legalább néhány ilyen szervezet az EGT-n belüli piacokon is tevékenykedik. E tekintetben a Hatóság megállapítja, hogy a

Coop NKL BA fogyasztói szervezetet a norvég élelmiszerüzletek piacán 24 %-os piaci részesedéssel rendelkezik. A Coop NKL BA emellett a beszerzést és feldolgozást illetően más skandináv szervezeteti kiskereskedelmi szervezetekkel is folytat együttműködést.

Ennek alapján a Hatóság megállapítja, hogy a bejelentett rendszer képes a verseny torzítására és az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelem befolyásolására.

2.5. A SZÖVETKEZETEK RŐL SZÓLÓ BIZOTTSÁGI KÖZLEMÉNY

A norvég hatóságok azzal érvelnek, hogy a bejelentett rendszer nem képez állami támogatást, mivel összhangban áll a szervezetekről szóló bizottsági közleményben kifejtett elvekkel. A norvég hatóságok különösen a bizottsági közlemény 3.2.6. szakaszára hivatkoznak, amelyben az Európai Bizottság egyebek mellett megállapítja, hogy célszerű a szervezetek különleges adóügyi megítélése. Ez a szakasz így szól:

„Egyes tagállamok (úgy mint Belgium, Olaszország és Portugália) szerint a szervezetek tőke sajátos jellegéből adódó korlátozások különleges adóügyi megítélést igényelnek: például az a tény, hogy a szervezetek részjegyeket tőzsdén nem jegyzik és ezért nem vásárolhatóak meg széles körben, a tőkeemelés megvalósítását csaknem lehetetlenné teszi, az új tagokat pedig visszatarthatja a belépéstől az, hogy a részjegyeket névértéken váltják vissza (azaz nincs spekulatív értékük), illetve a rendszerint korlátozott mértékű hozam (osztalék). Ezen túlmenően meg kell említeni, hogy a szervezetekre a tartalékképzés tekintetében is gyakran vonatkoznak korlátozások. A különleges adóügyi megítélés célszerű intézkedés, de a szervezetek szabályozás minden vonatkozásában be kell tartani azt az elvet, hogy a védelemnek vagy az adott jogalanyban nyújtott előnyöknek arányban kell állniuk a jogszabályi korlátozásokkal, a társadalmi hozzáadott értékkel vagy az adott formával járó korlátozásokkal, és azok nem eredményezhetnek tisztességtelen versenyt. Emellett az adott »előnyök« nem tehetik lehetővé a szervezetek forma nem jóhiszemű szervezetek általi nemkívánatos igénybevételét a megfelelő közlési és vállalatirányítási követelmények megkerülésének eszközeként. A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy a szervezetek saját tőkéje és tartalékai megfelelő és arányos adóügyi megítélésének kialakításakor ügyeljenek arra, hogy az ilyen rendelkezések ne hozzanak létre versenyellenes helyzetet (...).”

A Hatóság azonban megállapítja azt is, hogy a bizottsági közlemény 3.2.7. szakasza szerint továbbá „a gazdasági tevékenységet végző szervezetek az Európai Közösségről szóló szerződés (EK-Szerződés) 81., 82. és 86–88. cikke értelmében vett vállalkozásnak minősülnek. Ezért azokra teljes egészében vonatkoznak az európai versenyjogi és állami támogatásra vonatkozó szabályok, valamint a különféle mentességek, határértékek és de minimis szabályok is.”

⁽⁵⁰⁾ A 30/59. sz. *Gezamenlijke Steenkolenmijnen* ügy (EBHT 1961., 3. o.) 29–30. pontja; a C-173/73. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügy (EBHT 1974., 709. o.) 12–13. pontja; a C-241/94. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügy (EBHT 1996., I-4551. o.) 25. és 35. pontja; a C-251/97. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügy (EBHT 1999., I-6639. o.) 41., 46–47. pontja és a Bizottság C 2/2006. sz. OTE-ügyben hozott határozatának 92. pontja.

⁽⁵¹⁾ A C-372/97. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügy (EBHT 2004., I-3679. o.) 44. pontja; a C-66/02. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügy 111. pontja, valamint a C-148/04. sz. *Unicredito Italiano* ügy (EBHT 2005., I-11137. o.) 54. pontja.

⁽⁵²⁾ A C-66/02. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügy 115. és 117. pontja és a fent hivatkozott C-148/04. sz. *Unicredito Italiano* ügy 56. és 58. pontja.

Ennek alapján a Hatóság véleménye az, hogy noha az ügy értékelésekor figyelembe kell venni a szövetkezetek sajátosságait, az az érvelés, hogy a szövetkezeteknek adott állami támogatás nem tartozik az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályainak hatálya alá, nem alapozható a bizottsági közleményre (azt egészében véve).

A Hatóság ezért megállapítja, hogy a szövetkezetekről szóló bizottsági közlemény egészének értelmezése nem teszi szükségessé azon következtetés módosítását, hogy a javasolt adókedvezmény a rendszer hatálya alá tartozó szövetkezetekre nézve előnyt keletkeztet.

2.6. KÖVETKEZTETÉS AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS MEGLÉTÉRŐL

A fent kifejtett megfontolások alapján a Hatóság arra a következtetésre jut, hogy a bizonyos szövetkezeteket érintő adókedvezmény tekintetében bejelentett rendszer az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

3. ELJÁRÁSI KÖVETELMÉNYEK

A 3. jegyzőkönyv I. része 1. cikkének (3) bekezdése értelmében „az EFTA Felügyeleti Hatóságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatni kell a támogatás nyújtásának vagy módosításának tervéről (...). Amíg ebben az eljárásban végleges határozat nem születik, az érintett állam a tervezett intézkedéseket nem hajthatja végre”.

A norvég hatóságok a bizonyos szövetkezeteket érintő adókedvezményre javasolt rendszert a 2007. június 28-án és 2007. október 16-án kelt levélben jelentették be, és a rendszert a Hatóság jogerős határozatáig nem hajtják végre.

A Hatóság ezért megállapítja, hogy a norvég hatóságok a 3. jegyzőkönyv I. része 1. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségnek eleget tettek.

4. A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE

A Hatóság megállapítja, hogy a norvég hatóságok sem a bejelentésben, sem a Hatóság eljárást megindító határozatára tett észrevételeikben nem vonultattak fel érvet a támogatás összeegyeztethetősége tekintetében. A Hatóság ennek ellenére a rendelkezésére álló információk alapján értékelte a bejelentett intézkedés EGT-megállapodás 61. cikkével való összeegyeztethetőségét.

A Hatóság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált ügyben az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) bekezdésében említett eltérések egyike sem alkalmazható.

Az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének alkalmazhatóságát illetően a szövetkezetek adókedvezménye nem tekinthető az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének a) pontja alkalmazási körébe tartozónak, mivel Norvégia egyetlen régiója sem felel meg ennek a rendelkezésnek, amely rendkívül alacsony életszínvonalat vagy jelentős alulfoglalkoztatást követel meg. A

rendszer láthatóan semmilyen közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására és a norvég állam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére sem törekszik, márpedig ezek az összeegyeztethetőség EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján történő megállapításának feltételei.

Az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontját illetően a támogatás akkor minősíthető összeegyeztethetőnek, ha a támogatás anélkül mozdítja elő egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését, hogy hátrányosan befolyásolná a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A Hatóság megállapítja, hogy az intézkedés nem korlátozódik a Norvégia regionális támogatási térképén feltüntetett területekre, és az EGT-megállapodással annak 61. cikke (3) bekezdése c) pontja alapján való összeegyeztethetőségről szóló, egyetlen hatályos állami támogatásra vonatkozó iránymutatás hatálya alá sem tartozik.

Mivel a bejelentett rendszerre közvetlenül egyik iránymutatás sem vonatkozik, a Hatóság a rendszer összeegyeztethetőségét közvetlenül az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján fogja értékelni⁽⁵³⁾. Az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti eltéréseket megszorítóan kell értelmezni⁽⁵⁴⁾, és azokról csak akkor lehet rendelkezni, ha megállapítható, hogy a támogatás közös érdekű cél eléréséhez járul hozzá, amely csak a szokásos piaci körülmények között nem lenne biztosítható. Az úgynevezett „indokolt ellentételezés” elvét az Európai Közösségek Bírósága a *Philip Morris* ügyben⁽⁵⁵⁾ fogadta el.

Az állami támogatás összeegyeztethetőségének felmérése lényegében a támogatás versenyre gyakorolt kedvezőtlen hatásainak és a közös érdek tekintetében kifejtett kedvező hatásainak összemérése.⁽⁵⁶⁾ Ahhoz, hogy az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján valamely állami támogatási rendszer összeegyeztethetősége megállapítható legyen, annak a következő szempontoknak kell megfelelnie:

- célja egy pontosan megállapított közös érdekű célkitűzés,
- megfelelően kidolgozott ahhoz, hogy a közös érdekű célkitűzés megvalósítását szolgálja, azaz e tekintetben megfelelő, ösztönző hatású és arányos eszköznek kell lennie,
- nem torzíthatja az EGT-n belüli versenyt és kereskedelmet a közös érdekekkel ellentétes mértékben⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵³⁾ A T-288/97. sz. *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia* kontra Bizottság ügy (EBHT 2001., II-1169. o.) 72. pontja.

⁽⁵⁴⁾ A C-301/96. sz. *Németország* kontra Bizottság ügy (EBHT 2003., I-9919. o.) 66. és 105. pontja.

⁽⁵⁵⁾ A C-730/79. sz. *Philip Morris* kontra Bizottság ügy (EBHT 1980., I-2671. o.).

⁽⁵⁶⁾ Lásd a Bizottság 2005. június 7-i állami támogatási cselekvési tervét, COM (2005) 107, 11. pont.

⁽⁵⁷⁾ Lásd a Bizottság N 270/06. sz. ügyben hozott, 2007. január 24-i 2007 C (2006) 6630. sz. határozatának 67. pontját.

A Hatóságnak azt kell értékelnie, hogy az intézkedés célja a közös érdeknek megfelelően szükséges-e, és ha igen, ez a módszer szolgálja-e a cél elérését a legkevésbé torzító hatás mellett.

Pontosan megállapított közös érdekét szolgáló cél

A norvég hatóságok azzal érveltek, hogy a bejelentett rendszer végső célja a szövetkezeti forma fenntartásának biztosítása. A norvég hatóságok érvelése szerint a szövetkezetek saját tőkéhez való hozzájárása feltételeinek elősegítése e cél elérésében alapvető fontosságú.

A Hatóság elismeri, hogy a szövetkezetek rendelkeznek a szövetkezetekről szóló bizottsági közleményben meghatározott sajátos jellemzőkkel. A bizottsági közlemény szerint a szövetkezeti modell előmozdítása elviekben a gazdaság hatékonyabb működését eredményezheti, és kedvező társadalmi hatásokkal jár. A bizottsági közlemény alapján a szövetkezeti modellnek tulajdonított és a piacon másként el nem érhető tágabb méltányossági, társadalmi és koordinációs előnyökre figyelemmel a szövetkezeti modell fenntartása közös érdekű célkitűzésnek tekinthető. Emellett hangsúlyos a szövetkezeti modellnek a kkv-k gazdasági erejének kiépítésében és növelésében betöltött lehetséges szerepe, a nyereségorientált vállalkozások által egyébként nem végzett szolgáltatások nyújtása, valamint a tudásalapú társadalom építéséhez való hozzájárulása is.⁽⁵⁸⁾ Szem előtt kell azonban tartani, hogy a szövetkezetekre vonatkozóan a bizottsági közleményben szereplő fogalom meghatározás viszonylag megszorító jellegű, mivel a bizottsági közlemény általánosságban a tisztán kölcsönösségi alapon működő szövetkezetekkel foglalkozik.⁽⁵⁹⁾

Ennek alapján a Hatóság véleménye az, hogy a rendszer pontosan megállapított közös érdekű célkitűzésre irányul annyiban, amennyiben a tisztán kölcsönösségi alapon működő szövetkezetekre vonatkozik.

A rendszer megfelelő kialakítása

A második lépés annak értékelése, hogy a támogatást az elérni kívánt közös érdekű célnak megfelelően alakították-e ki, ami ebben az ügyben annak biztosítását jelenti, hogy a szövetkezeti forma a szövetkezetek saját tőkéhez való hozzájárulásának elősegítésével fennmaradjon.

Megkülönböztetés tehető a tisztán és nem kizárólag kölcsönösségi alapon működő szövetkezetek között, mivel a kölcsönösség a szövetkezetek fő ismérve. Minél nagyobb mértékben jellemzi a szövetkezetet a kölcsönösség, annál nagyobb mértékben tekinthető a nyereségorientált vállalkozásoktól eltérőnek. Ezért a

szövetkezetek fenntartására vonatkozóan a szövetkezetekről szóló bizottsági közleményben meghatározott közös érdekű célkitűzés a legmegfelelőbb az olyan szövetkezeteknek adott támogatással érhető el, amelyek valóban kölcsönösségi alapon működnek.

A kölcsönösségi alapon működő szövetkezetek fogalmát illetően a Hatóságnak kételyei vannak abban a tekintetben, hogy ahhoz, hogy valamely szövetkezet a bizottsági közlemény értelmében vett, kölcsönösségi alapon működő szövetkezetnek minősüljön, elegendő-e az, hogy főként tagjaival kereskedik. A Hatóság véleménye az, hogy a szövetkezet kölcsönösségi alapon működőként történő minősítése számos más tényezőtől is függ, ilyen a szövetkezet és tagjai közötti kapcsolattartás gyakorisága, a tagoknak a szövetkezet üzemeltetésében való tevőleges részvétele, a tagok szövetkezeti irányításban és döntéshozatalban való tevékeny részvétele, a szövetkezeti tagság nem automatikus jellege, hanem jelentkezéshez és a tagság jóváhagyásához kötöttsége, a tagoknak fizetett nyereségrészesedés nagy részének eredményhez való kötöttsége; a tagok számára a nem tag ügyfelekhez képest fenntartott előnyök nagy része stb. A Hatóság álláspontja szerint ezeket és hasonló szempontokat is figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy a szövetkezet valóban kölcsönösségi alapon alapul-e.

A Hatóság megállapítja, hogy a rendszer hatálya alá kerülő egyes szövetkezetek tisztán kölcsönösségen alapulnak, mások pedig túlnyomórészt kölcsönösségen alapulnak. A fogyasztói szövetkezetek vonatkozásában az adótörvény 10-50. szakasza tervezetében az szerepel, hogy a rendszer csak a túlnyomórészt kölcsönösségi alapon működő fogyasztói szövetkezetekre terjed ki.⁽⁶⁰⁾ Ezért a vizsgált ügyben a rendszer hatálya alá tartozó egyes szövetkezetek tisztán kölcsönösségi jellege megkérdőjelezhető. Például a rendszer hatálya alá tartozó bizonyos szövetkezetek üzleti tevékenysége jórészt – különösen a fogyasztói szövetkezetek esetében – nem a tagjaikkal, hanem más ügyfelekkel folytatott kereskedelem. Ezen túlmenően a rendszer hatálya alá tartozó néhány szövetkezet mérete miatt a tagok szövetkezet üzemeltetésében és irányításában való részvétele korlátozott. Emellett a tagság jórészt láthatólag automatikus, legalábbis a fogyasztási és lakásszövetkezetek esetében. Ezért a Hatóság álláspontja szerint a rendszert nem úgy alakították ki, hogy a különösen erős kölcsönösséggel jellemzett szövetkezetekre vonatkozzon.

Emellett a rendszer közös érdekű cél eléréséhez megfelelő kialakításának értékelésével kapcsolatban vizsgálni kell azt is, hogy az intézkedéssel megcélzott tevékenység jár-e a támogatással ellentételezett többletköltséggel. A Hatóság megállapítja, hogy a norvég hatóságok nem adtak meg olyan adatokat, amelyek alapján a Hatóság közvetlenül vagy közvetetten számszerűsíthetné azt a költséget, amely a vállalkozásnál a szövetkezeti forma választása esetén jelentkezik. Ezért a Hatóság nem képes annak értékelésére, hogy a támogatás szükséges és az elérni kívánt céllal arányos-e.

⁽⁵⁸⁾ A szövetkezetekről szóló bizottsági közlemény 2.1.1. szakasza.

⁽⁵⁹⁾ A fenti II-2.3.1. szakasz.

⁽⁶⁰⁾ Ez a feltétel nem vonatkozik más szövetkezetekre, és a Hatóság nem rendelkezik adatokkal arra vonatkozóan, hogy a rendszer a más ágazatokban a nem túlnyomórészt kölcsönösségi alapon működő szövetkezetekre is kiterjedne-e.

Másfelől a Hatóság határozottan azt állapítja meg, hogy a bejelentés szerint a javasolt adókedvezmény csak a tagok közötti és ezzel egyenértékű kereskedelem után jár. Emellett a bejelentett rendszer megköveteli, hogy külön könyvelést vezessenek a tagokkal és más személyekkel folytatott kereskedelemről annak érdekében, hogy a szövetkezet a rendszer keretében megkap hassa a támogatást.

Ennek ellenére a fent említett okok miatt a Hatóságnak kételyei vannak azt illetően, hogy a bejelentett rendszert az elérni kívánt közös érdekű célnak megfelelően alakították-e ki, márpedig ez a cél a szövetkezeti forma, és különösen a tisztán kölcsönösségi alapon működő szövetkezetek fenntartása a saját tőkéhez való hozzájárulás elősegítésével.

Az EGT-n belüli verseny és kereskedelem közös érdekekkel ellentétes mértékű torzításának a hiánya

Végül értékelni kell, hogy a rendszer képes-e az Európai Gazdasági Térségen belüli verseny és kereskedelem torzítására a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

A verseny és a kereskedelem potenciális torzítását illetően a Hatóság megállapítja, hogy a rendszert működési támogatásnak kell tekinteni, mivel a kedvezményezetteket olyan terhek – ez esetben a társasági adó – alól mentesíti, amelyeket a vállalkozásnak a kereskedelmi tevékenység szokásos gyakorlása során egyébként rendszerint viselnie kell.

Működési támogatás csak abban a kivételes esetben minősíthető az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek, ha olyan közös érdekű célkitűzés támogatását teszi lehetővé, amely másként nem elérhető. A Hatóság kétségbe vonja, hogy a norvég hatóságok által elérni kívánt cél – a szövetkezeti forma fenntartása a saját tőkéhez való hozzájárulás elősegítésével – ne lenne elérhető más, arányosabb intézkedésekkel. A Hatóság hangsúlyozza különösen azt a tényt, hogy a rendszer hatálya alá tartozó egyes szövetkezetek az EGT-n belül erős versennyel jellemzett piacokon működő, nagyméretű vállalkozások.

Következtetés

A fenti érvelés alapján a Hatóság úgy ítéli meg, hogy a rendszer pontosan megállapított közös érdekű célkitűzésre irányul, legalábbis annyiban, amennyiben a tisztán kölcsönösségi alapon működő szövetkezetekre vonatkozik. A bejelentett rendszer hatálya alá tartozó egyes szövetkezetek esetében azonban láthatólag nem áll fenn a tisztán kölcsönösségi jelleg. Ezért a Hatóságnak az a véleménye, hogy a támogatás nem tekinthető megfelelően célzottnak. Emellett a Hatóság nincs abban a helyzetben, hogy értékelhesse a támogatás szükségességét és azt, hogy az az elérni kívánt céllal arányos-e.

A fentiek alapján a Hatóság megállapítja, hogy bár a rendszer célja egy pontosan megállapított közös érdekű célkitűzésnek tekinthető, a norvég hatóságok nem bizonyították a támogatás kedvezőtlen hatásait ellensúlyozó kedvező hatásokat. Ezért a rendszer nem tekinthető az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összeegyeztethetőnek.

5. KÖVETKEZTETÉS

Az előző értékelés alapján a Hatóság a bizonyos szövetkezetek tekintetében bejelentett adókedvezményt az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályaival össze nem egyeztethető állami támogatásnak tekinti.

A Hatóság hangsúlyozni kívánja, hogy határozata a fenti II-1. szakaszban kifejtettek szerint nem vonatkozik a mezőgazdasági és halászati ágazatban tevékenykedő szövetkezetekre annyiban, amennyiben e szövetkezetek tevékenysége nem tartozik az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó szabályainak hatálya alá,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A bizonyos szövetkezeteket érintő adókedvezmény tervezett rendszere olyan állami támogatást jelent, amely az EGT-megállapodás 61. cikkének értelmében nem összeegyeztethető az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével.

2. cikk

A bejelentett rendszert nem lehet végrehajtani.

3. cikk

E határozat címzettje a Norvég Királyság.

4. cikk

Csak az angol nyelvű szöveg hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 23-án.

az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Per SANDERUD
elnök

Kristján A. STEFÁNSSON
testületi tag

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. május 10-i 446/2011/EU bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 122., 2011. május 11.)

A 61. oldalon, az 1. cikk (2) bekezdésében:

a következő szövegrész: „VVF Limited, Sion (Kelet), Mumbai”

helyesen: „VVF Ltd., Talaja, Maharashtra”.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többszövegű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többszövegű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU